

РЕШЕНИЕ

№ 3332

гр. София, 29.06.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 69
състав,** в публично заседание на 29.05.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Милена Славейкова

при участието на секретаря Грета Грозданова и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **6065** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.156 – 161 ДОПК.

Образувано е по жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес за кореспонденция [населено място],[жк], [жилищен адрес] чрез управителя Д. Д., срещу Ревизионен акт (РА) № Р-22221118001352-091-001 от 15.11.2018 г., издаден от органи по приходите при ТД на НАП С., в частта, потвърдена с Решение № 377 от 01.03.2019 г. на директора на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ (ДОДОП) [населено място], относно установени задължения по Закона за данъка върху добавената стойност (ЗДДС) за данъчни периоди: от м.04 до м.08 и от м.10. до м.12.2014 г., от м.02 до м.10.2015 г., м.06.2016 г., от м.12.2016 г. до м.04.2017 г. и от м.08.2017 г. до м.12.2017 г., в размер на 88 587.80 лв. главница и 21 893.24 лв. лихва за забава или общо в размер на 110 481.04 лв.

Жалбоподателят излага доводи за незаконосъобразност на оспорения ревизионен акт поради нарушения на процесуалните правила, неправилно приложение на материалния закон и липса на обективна преценка на събраните в хода на ревизията писмени доказателства. Поддържа, че са налице всички предпоставки за признаване правото на данъчен кредит (ДК) поради реалност на доставките, за което в хода на ревизията били представени доказателства – счетоводна и търговска документация като сключени договори и приемане на работата с протоколи, от които може да се установи конкретен строителен обект, на който е изпълнена дейността. Счита за необосновани доводите на приходните органи за включване от спорните доставчици в регистрите им по ЗДДС на фактури от рискови

доставчици, което действие не следвало да му се вменява в знание. Пзовава се на практика на Съда на Европейския съюз (СЕС) по дела С-18/13 и С-324/11 и оспорва изводите за знание и намерение от негова страна за отклонение от данъчно облагане и за извършване на данъчни измами. Визира допуснати в хода на насрещните проверки на доставчиците съществени процесуални нарушения. Жалбоподателят претендира съда да постанови решение, с което да отмени ревизионния акт в оспорената част.

Ответникът Директор на ДОДОП [населено място] оспорва жалбата. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД – С. град, като прецени доводите на страните във връзка със събраните по делото доказателства, намира следното от фактическа страна:

Със заповед за възлагане на ревизия (ЗВР) № Р-22221118001352-020-001 от 08.03.2018 г., издадена от Г. И. М. - началник сектор “Ревизии” в Дирекция “Контрол” на ТД на НАП [населено място] е възложено извършването на данъчна ревизия на жалбоподателя от органи по приходите А. А. Н. (ръководител на ревизията) и И. Г. К. за определяне на данъчните му задължения по ЗДДС за данъчни периоди от 01.04.2014 г. до 31.01.2018 г. в тримесечен срок, считано от датата на връчване на ЗВР на 21.03.2018 г. съобразно чл.114, ал.1 ДОПК, т.е. в срок до 21.06.2018 г. Със ЗВР от 19.06.2018 г., издадена от Г. И. М. срокът на ревизията е удължен срокът до 21.08.2018 г., общо в 5-месечния срок по чл.114, ал.1 и ал.2 ДОПК. Заповедите са издадени във формата по чл.113, ал.1 ДОПК и са връчени на задълженото лице по електронен път.

Компетентността на Г. И. М. като възложител на ревизията произтича от раздел I, т.5 на представена от ответника заповед № РД-01-803 от 07.06.2017 г., с която директорът на ТД на НАП С. е възложил на началници сектор „Ревизии“, отдел „Ревизии“, Дирекция „Контрол“ в ТД на НАП С. функциите на компетентен орган по чл.112, ал.2, т.1 и чл.119, ал.2 ДОПК.

Валидността на електронните подписи на приходните органи, подписали ЗВР, РД и РА, се установява от представените от ответника удостоверения на л.71-83 от делото. Същите съдържат изрично отбелязване за притежаван от Г. И. М. квалифициран електронен подпис в периода от 05.12.2017 г. до 05.12.2018 г., от А. А. Н. в периода от 10.04.2018 г. до 10.04.2019 г. и от И. Г. К. в периода от 10.04.2018 г. до 10.04.2019 г., поради което съдът приема, че документите са подписани с валидни квалифицирани електронни подписи. Тези доказателства не са оспорени от противната страна, вкл. по реда на чл.184 ГПК.

Издаден е ревизионен доклад (РД) № Р-22221118001352-092-001 от 05.09.2018 г. от определените в ЗВР органи по приходите, връчен на 10.09.2018 г. С искане от 20.09.2018 г. жалбоподателят е поискал удължаване на срока за представяне на възражение с един месец. Подадено е възражение вх.№ 10-94-05-81/22.10.2018 г. с приложени доказателства, прието в РА за неоснователно.

Издаден е оспореният ревизионен акт № Р-2222111800135-091-001 от 15.11.2018 г. от органите по чл.119, ал.2 ДОПК, в който са възприети изцяло констатациите от РД и са определени допълнителни задължения по ЗДДС в размер на 88 587.80 лв. главница и 21 893.24 лв. лихва за забава или общо в размер на 110 481.04 лв.

Установено е, че [фирма] е регистрирано по реда на ЗДДС, считано от 28.04.2006 г. Основната дейност на дружеството през ревизионния период е свързана с продажба,

отдаване под наем, монтаж/демонтаж, обслужване и проектиране на системи, предпазващи от падане; съоръжения за обслужване на сгради; окачени платформи; почистване и измиване на фасади; топлоизолация и довършителни дейности; професионални ВиК услуги; вътрешни довършителни дейности. Съоръженията са придобивани от страни от ЕС, основно Л., както и от трети страни. През ревизираните периоди в дружеството са назначени шест лица по трудови правоотношения.

Констатирано е, че [фирма] е упражнило право на приспадане на данъчен кредит общо в размер на 88 587,80 лв. по фактури, издадени от следните доставчици: фактура №[ЕГН]/28.12.2016 г., издадена от [фирма] с начислен ДДС в размер на 1 460,00 лв.; по 4 фактури, издадени от [фирма] с общо начислени ДДС в размер на 4 480,00 лв.; по фактури №233/28.04.2014 г., №464/03.07.2014 г. и №480/07.07.2014 г., издадени от [фирма] с общо начислен ДДС в размер на 5 090,00 лв.; по фактура №[ЕГН]/05.12.2017 г., издадена от [фирма] с начислен ДДС в размер на 5 130,00 лв.; по фактури №212/26.11.2014 г., №272/01.12.2014 г. и №629/03.07.2015 г., издадени от [фирма] с общо начислен ДДС в размер на 6 423,00 лв.; по 5 фактури, издадени от [фирма] с общо начислен ДДС в размер на 7 977,20 лв.; по фактури №[ЕГН]/19.11.2014 г. и №[ЕГН]/04.12.2014 г., издадени от [фирма] с общо начислен ДДС в размер на 3 932,00 лв.; по фактури №[ЕГН]/07.09.2015 г. и №[ЕГН]/24.09.2015 г., издадени от [фирма] с общо начислен ДДС в размер на 4 220,00 лв.; по 6 фактури, издадени от [фирма] с общо начислен ДДС в размер на 9 022,00 лв.; по фактура №[ЕГН]/02.10.2015 г., издадена от [фирма] с начислен ДДС в размер на 1 570,64 лв.; по фактура №[ЕГН]/10.06.2016 г., издадена от [фирма] с начислен ДДС в размер на 1 600,00 лв.; по фактури №100000071/06.02.2017 г. и №[ЕГН]/03.04.2017 г., издадени от [фирма] с общо начислен ДДС в размер на 3 220,00 лв.; по фактури №40/01.02.2017 г., №47/15.02.2017 г. и №76/07.04.2017 г., издадени от [фирма] с общо начислен ДДС в размер на 3 016,96 лв.; по 5 фактури, издадени от [фирма] с общо начислен ДДС в размер на 15 426,00 лв. и по 5 фактури, издадени от [фирма] с общо начислен ДДС в размер на 16 020,00 лв.

Предмет на доставките по процесните фактури е изпълнението на различни по вид строително-ремонтни работи /СМР/ – окачване на релсов път, монтаж на конструкции и осигурителни линии, шпакловка, грундиране и боядисване, изграждане на стълби и коминни тела, изхвърляне на отпадъци от строителни обекти и др., както и изпълнение на транспортни услуги.

Адресираните до доставчиците [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма] и [фирма], ИПДПОЗЛ са връчени по електронен път.

Адресираните до доставчиците [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма] и [фирма] са връчени по реда на чл. 32 от ДОПК.

[фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма] и [фирма] не са представили изисканите документи и писмени обяснения. Останалите доставчици са представили аналогични на представените от ревизираното лице писмени доказателства.

Установено е, че едноличният собственик и управител на [фирма] – лицето Л. М. е починала на 14.12.2016 г.

По данни от информационната система на НАП е установено, че всички доставчици са с прекратена регистрация по ЗДДС поради установени обстоятелства по чл. 176 от ЗДДС. Констатирано е, че процесните фактури са включени в дневниците за продажби от издателите им. През периодите, когато са издадени фактурите доставчиците не са разполагали с персонал или наличните работници не са

достатъчни и са назначени на длъжности, които не съответстват на фактурираните дейности. Не е налична информация за използвани подизпълнители или лица, наети по извънтрудови правоотношения. В хода на извършените насрещни проверки не са ангажирани доказателства за притежавани машини и инструменти, необходими за изпълнението на СМР. Посочено е, че доставчиците не притежават недвижими имоти и МПС.

Установено е, че с изключение на [фирма] и [фирма] доставчиците не са подали годишна данъчна декларация по чл. 92 от ЗКПО за съответния отчетен период, включващ издаването на фактурите. Дружествата имат неуредени публични задължения в големи размери. При проверка на отчетените обороти с фискални устройства е установено, че част от представените част от касовите бонове не са отразени в дневните отчети на фискалните устройства.

В обобщение, на основание чл. 68, ал. 1, т. 1 от ЗДДС и чл. 69, ал. 1, т. 1 от ЗДДС във връзка с чл. 9 от ЗДДС на [фирма] е отказано право на приспадане на данъчен кредит общо в размер на 88 587,80 лв. по фактурите, издадени от [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма] и [фирма] и са начислени лихва за забава общо в размер на 21 893,24 лв.

РА е връчен на 19.11.2018 г. и оспорен по административен ред в срока по чл.152, ал.1 ДОПК с жалба от 30.11.2018 г. В срока за произнасяне по чл.155, ал.1, вр. чл.146 ДОПК (до 05.02.2019 г.) страните са сключили споразумение по чл.156, ал.7 ДОПК за продължаването му с един месец – до 05.03.2019 г. В този срок е постановено Решение № 377/01.03.2019 г., с което РА частично е потвърден, в която част е предмет на съдебно оспорване съгласно чл.156, ал.1 ДОПК.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Решение № 377/01.03.2019 г. е връчено на 07.03.2019 г. Жалбата вх.№ 53-04-338/20.03.2019 г., по която е образувано настоящето съдебно производство, е подадена в срока по чл.156, ал.1 ДОПК, от легитимирано лице, срещу подлежащ на оспорване индивидуален административен акт и при изпълнение на процесуалните предпоставки по чл.156, ал.1-3 ДОПК, поради което е процесуално допустима.

При служебната проверка по чл.160, ал.2 ДОПК съдът констатира, че оспореният ревизионен акт е издаден от компетентни по смисъла на чл.118, ал.2 и чл.119, ал.3 ДОПК органи по приходите, при спазване на установената форма по чл.120, ал.1 ДОПК. По силата на чл.160, ал.1 ДОПК решаващият съд е инстанция по същество на спора, поради което оспореният РА не може да бъде отменен единствено поради допуснати в хода на насрещните проверки на доставчиците съществени процесуални нарушения. Материалната законосъобразност на изводите на ревизиращите органи съдът следва да провери по повод на осъществявания съдебен контрол, доколкото спорът между страните е изцяло материалноправен – относно наличието на реални доставки на услуги по смисъла на чл.9, вр. чл.68, ал.1, т.1 и чл.69, ал.1, т.1 ЗДДС по спорните фактури.

Доставката на услуги подлежи на данъчно облагане само ако между доставчика и получателя съществува реално правоотношение с достатъчно индивидуализиран предмет, в рамките на което се разменят конкретни взаимни престации, като полученото от доставчика възнаграждение представлява действителната

равностойност на предоставената услуга (т. 29 от решение от 27.03.2014 г. по дело C-151/13 Le R. d'Or) и само ако е налице пряка връзка между доставената услуга и получената насрещна престация. При доставките на услуги е относимо изследване дали при възлагане на услугата страните са договорили по достатъчно конкретен начин вида ѝ и дължимия резултат от възложеното и какви отделни компоненти формират договорната цена, защото индивидуализираното в достатъчна степен възлагане улеснява проверката дали е налице достатъчно конкретизирано приемане на резултата от изпълнението. Предаването на резултата от извършената услуга трябва в пълнота да съответства на предмета на възложеното и да позволява пълна индивидуализация на извършеното – предмет, период, ползвани трудови и материални ресурси и направените във връзка с тях разходи от доставчика, както и данни къде се извършва приемо-предаване и между кои физически лица като представители на търговците, което е в съответствие със задължението им по чл.302 ТЗ.

Липсата на реална доставка е отрицателен факт, доказването на който може да се извърши чрез съвкупност от положителни факти (индиции), който са в основа на доказателствени изводи за отрицателния факт – Тълкувателно решение № 6/2014 г. на ОСГК на ВКС. Изцяло в доказателствена тежест на ревизираното лице е да докаже твърденият от него, благоприятен положителен факт от обективната действителност за наличие на реални доставки на стоки и услуги. Основание за този извод се намира, както в общата процесуална разпоредба на чл.154, ал.1 ГПК, така и в практиката на СЕС - т.37 от решение на СЕС от 18.07.2013 г. по дело C-78/12 „Е.-К“: лицето, което иска да приспадне ДДС, следва да докаже, че отговаря на предвидените условия за това.

Според даденото от СЕС тълкуване изводите за наличие на реални доставки на стоки или услуги, респ. липсата им, както и данните за знание у получателя за извършена от някой от доставчиците по веригата измама, следва да се направят въз основа на „обективни факти“ - факти и обстоятелства от обективната действителност, при съвкупната преценка които може да се направи извод в подкрепа на едната или другата теза при общото разпределение на доказателствената тежест по чл.154, ал.1 ГПК и чл.170, ал.1 АПК. Такива обективни факти са всички онези доказателственорелевантни факти (според националната терминология), които стоят в определена връзка на зависимост с факт, релевантен за спорното право и поради тази си връзка, те са едно указание, че този факт се е осъществил. За разлика от правнорелевантните факти, които са определени в правната норма като предмет на доказване, доказателствените факти не са нормативно определени, защото изначално не е ясно кой факт може да се окаже във връзка на зависимост с правнорелевантен факт или кой факт може да бъде индигия, улика, мълчаливо да свидетелства относно осъществяването на правнорелевантен факт. Именно в тази връзка, а не като правнорелевантни факти, могат да се изследват въпросите за кадрова и техническа обезпеченост на доставчиците с оглед проверка на относимото обстоятелство дали същите са били в състояние да изпълнят с разполагаеми средства и трудова сила договорената услуга.

Установените по делото факти и обстоятелства и съответстващите им правни изводи при тяхната съвкупна преценка по отношение установените задължения по ЗДДС са следните:

1. Относно отказано право на ДК по 5 фактури, издадени от [фирма] с общо

начислен ДДС в размер на 16 020,00 лв.

Всяка от спорните фактури е придружена с договор за изработка и приемо-предавателен протокол (ППП). Напр. с договор от 21.10.2017 г. [фирма] е възложил на [фирма], [населено място], товаро-разтоварни услуги и пренасяне на материали за осигурителни линии на обект Б. А. Д., и монтаж на стойки за парапетни линии, на обща стойност 8000 лв. без ДДС. Изпълнителят се е задължил да извърши услугата със свои инструменти, оборудване и персонал. В договора не са посочени три имена и качество на лицето, което го е подписало от името на [фирма]. Приложен е протокол № 1/02.11.2017 г., от който не се установява от кои физически лица е подписан от името на търговците, с идентичен предмет на сключения договор и количество на изпълнените услуги – 1 брой. Издадената фактура № 00...65/06.11.2017 г. на стойност 8000 лв. без ДДС е с предмет плащане по договор.

Представен е договор от 01.10.2017 г. с предмет доставка на елементи за осигурителни линии на обект Б. А. Д., монтаж на осигурителни линии, парапети и стълби, почистване и изхвърляне на отпадъци, на обща стойност 23 500 лв. без ДДС. Идентично на предходния договор, в него не са посочени три имена и качество на лицето, което го е подписало от името на [фирма]. Приложеният PPP от 28.10.2017 г. е за 1 брой доставка на елементи за осигурителни линии, 63 броя монтаж на осигурителни линии, парапети и стълби и 1 брой почистване и изхвърляне на отпадъци, без данни за физическите лица, които са подписали протокола. Спорната фактура № 0...42/04.10.2017 г. е с предмет авансово плащане за монтаж на осигурителни стълби на стойност 23 500 лв. без ДДС.

Жалбоподателят е сключил договор от **15.11.2017 г.** с предмет монтаж на накладни части и елементи на 19 броя нови стълби, на обект „Б. А.“ [населено място], почистване и изхвърляне на отпадъците с друг от спорните доставчици [фирма].

С възложителя [фирма] е сключен договор № КТ/УО-001-2017 от 09.10.2017 г. с предмет доставка, инсталиране и сертифициране на системи за предпазване от падане, производство на Ф. Л.. С него [фирма] се е задължило да достави, монтира и сертифицира оборудването, заедно с необходимата техническа документация и сертификати. Приложената към договор с възложителя [фирма] документация съдържа изключително конкретно и специфично описание на системите, което не е характерно за отношенията му със спорните доставчици. Дължим е извод, че жалбоподателят е използвал знанието си за предмета на договора с възложителя [фирма], за да създаде документация с подизпълнителите си, без наличието на реални строителни услуги Той е относим и към доставчика [фирма], поради което не следва да се преповтаря.

Представен е договор от **11.09.2017 г.** с предмет доставка на елементи за релсов път до обект сграда „Диамант“, Д. С. (видно от PPP от **29.09.2017 г.**) с главен изпълнител А., монтаж на релсов път, почистване и изхвърляне на отпадъци, с договорена цена от 420 лв. за доставката, 23 800 лв. за монтажа и 1280 лв. за почистването, които суми не включват необходимите за дейността материали и оборудване. Съставеният PPP от 29.09.2017 г., без данни за физическите лица, които са го подписали, е с идентичен на договора от 11.09.2017 г. предмет с отбелязано количество на всяка от „дейностите“ – 1 брой. Спорната фактура № 0...22/15.09.2017 г. на стойност 30 600 лв. с ДДС е с идентичен предмет.

С възложителя [фирма] жалбоподателят е сключил договор от 07.03.2017 г. с предмет: доставка и монтаж на монорейл 1 брой съгласно спецификация, алуминиев релсов път за машина или алпинисти за обслужване на фасади, производство на Ф. Л.. [фирма] се е задължило да: изготви съвместно с производителя и съгласувано с възложителя окончателни чертежи и документи за доставка и монтаж на съоръжението и да организира неговото производство и доставка, да предостави на възложителя подробно описание на елементите на съоръжението и окончателни чертежи, както и да достави и монтира съоръжението. С протокол № 1 от 27.09.2017 г. [фирма] и [фирма] са удостоверили завършване на монтажа

до степен готов за ползване на релсов път за окачване на алпинисти. Очевидно е, че услугата „монтаж на релсов път“ е осъществена от главния изпълнител [фирма], вкл. поради спецификата на дейността и вноса на съоръжението от Л.. За разлика от конкретиката в договора с възложителя в документацията с подизпълнителя липсва такава. Осъщественото приемо-предаване с подизпълнителя, при липса на данни за физическите лица, между които е сторено, два дни след окончателното предаване към възложителя, налага извод, че жалбоподателят е използвал знанието си за предмета на договора с възложителя [фирма], за да създаде документация с подизпълнителя си, без наличието на реална услуга, която документира спорната фактура № 0...22/15.09.2017 г.

Представен е договор от **01.09.2017 г.** с предмет доставка и монтаж на метални елементи за релсов път на обект Н. – М. център, С., на стойност 8100 лв. Съставеният на 30.09.2017 г. ППП е с идентичен на договора предмет и отбелязано количество – 1 брой, без данни за физическите лица, които са го подписали от името на контрагентите. Спорната фактура № 0...15/01.09.2017 г. е с предмет 1 брой доставка на метални елементи за релсов път Н. на стойност 3850 лв. и 1 брой монтаж на метална конструкция на релсов път Н. на стойност 4250 лв. Договорът от 01.09.2017 г. не съответства по съдържание на сключения от [фирма] с [фирма] договор № 03-2014/17.11.2014 г., както и с предмет на издадените към [фирма] фактури, поради което не се доказва твърдяната от жалбоподателя последваща доставка.

Представен е договор от **01.08.2017 г.** с предмет грундиране преди боядисване по стени и тавани на сграда ГРАВЕ – С. – 7500 кв.м. срещу цена от 2 лв./ кв.м., общо 15 000 лв. без ДДС. Изпълнителят се е задължил да извърши договореното със свои инструменти, оборудване и персонал. Съставеният на 20.08.2017 г. ППП е с идентичен на договора предмет и отбелязано количество – 7500 кв.м., без данни за физическите лица, които са го подписали от името на контрагентите. Спорната фактура № 0...3/09.08.2017 г. е с предмет грундиране преди боядисване 7500 кв.м. по 2 лв., общо 15 000 лв. без ДДС.

На възложителя си Граве, чрез В. Д., жалбоподателят е предоставил оферта от **15.02.2017 г.** с предмет преустройство и ремонт на трети етаж с подробно описание на вида на строителните дейности, мярка, количество, единична и обща цена (грундиране, шпакловка и боядисване на 1004.40 кв.м.); оферта от **11.09.2017 г.** с предмет преустройство на етажи 4, 7, 8 и 9, с подробно описание на вида на строителните дейности, мярка, количество (*общо 2030 кв.м. за грундиране и боядисване, докато в документите на подизпълнителя количеството е 7500 кв.м.*), единична и обща цена; оферта от **14.08.2017 г.** с предмет цялостно боядисване латекс, с подробно описание на вида на строителните дейности, мярка, количество, единична и обща цена. В тази оферта цялата площ за грундиране и боядисване е общо 7978.55 кв.м. със срок на действие на офертата до 31.08.2017 г.

Представена е оферта на [фирма] към Граве от 15.06.2017 г. с предмет бугане на съществуващи стени от гипсокартон 20.41 кв.м. и изграждане на нови на 32.07 кв.м., шпакловка на 84.13 кв.м., боядисвана на тавани 280 кв.м., боядисване на стени на 350 кв.м. и почистване.

Тази конкретика в отношенията между жалбоподателя и неговия възложител Граве не съществува в отношенията му със спорните доставчици. Жалбоподателят е разполагал с цялата информация за бъдещите строителни дейности, предоставена му от неговите възложители, поради което не е имало пречка при наличие на реално възлагане на строителни дейности към подизпълнители тези конкретни СМР да бъдат посочени в съставените с подизпълнителите документи. Липсата на подобна конкретизация при договарянето, липсата на данни за конкретните физически лица, между които се е осъществило приемо-предаване на резултата от доставките, както и неконкретизирания предмет на ППП, съответстващ изцяло на предмета на сключенияте договори, навежда на извод, че на документите не съответстват реални стопански операции.

От съпоставителната таблица – приложение № 13 към допълнителното заключение на ССЕ се установява, че не може да се направи категорична привръзка между предмета на спорните

фактури и тези, издадени от [фирма] към неговите възложители. Предметът на фактурите, издадени към възложителя Граве, са основно за авансово и окончателно плащане, което не осигурява привръзката с предмета на спорните фактури, които са за строителни дейности, различни от фактурираните към Граве.

В допълнително представените от жалбоподателя в о.с.з. на 03.07.2019 г. писмени доказателства се съдържа ППП № 1/20.08.2017 г. с възложител [фирма], изпълнител [фирма] и подизпълнител [фирма], който е подписан за възложителя и изпълнителя, но не съдържа подпис на подизпълнителя. Това потвърждава извода, че строителните услуги към Граве не са изпълнени с помощта на подизпълнителя.

С петте договора, сключени с [фирма] за кратък период от три месеца са договорени значителен обем строителни дейности на няколко строителни обекта. Житейски и икономически нелогично е за тази дейност да се наеме търговец, който не разполага с работници и няма търговски обекти (офис, склад, търговска база). При ревизията е установено, че доставчикът не разполага с назначени на трудов договор лица, няма декларирани граждански договори, няма данни за притежавани търговски обекти, недвижими имоти и МПС, няма подадена ГДД за чл.92 ЗКПО за 2017 г., не е имало осигурявани лица през 2017 г. и не са налице данни на подизпълнители на услугата. В информационните масиви на НАП дружеството е маркирано като такова с рисково поведение, служебно deregистрирано от 23.02.2018 г. и има задължения в големи размери.

Установено е още, че за данъчните периоди на издаване на фактурите, м.08, м.09., л.10 и м.11.2017 г. [фирма] е отразило в дневниците си за покупки фактури за услуги от [фирма] и [фирма] – също дружества с рисково поведение, служебно deregистрирани по ЗДДС, които през 2017 г. нямат осигурени лица и лица наети по трудово правоотношение.

За периода на издаване на фактурите към [фирма], т.е. до 30.09.2017 г. на [фирма] е извършена ревизия по ЗДДС, в хода на която ревизираното лице не е представило документи за извършваната от него дейност, направен е извод за липса на доказателства за осъществявана реална дейност и са установени задължения в големи размери. РА е влязъл в сила като необжалван.

Пинципно вярна е тезата на жалбоподателя, че по отношение на отделни обстоятелства, като напр. наличието на наети лица, практиката на СЕС не изисква знание у получателя по доставките, но същата е категорична, че Директива 2006/112/ЕО и принципът на данъчен неутралитет допускат националната юрисдикция да провери въз основа на цялостна преценка на всички обстоятелства по случая дали *самият издател* на фактурата е извършил въпросната сделка, като вземе предвид всички обстоятелства по случая (т.50 и т.53 от решение на СЕС от 06.09.2012 г. по дело С-324/11 „G. T.“), какъвто е настоящият случай, доколкото изводите на приходните органи са, че фактурираните доставки не са реално осъществени от сочения в тях доставчик.

Съдът приема, че съвкупната преценка на събраните по делото доказателства навежда на категоричен и несъмнен извод, че фактурираните дейности не са изпълнени реално от издателя на фактурите. За този си извод съдът съобразява, че представените в хода на ревизията приемо-предавателни протоколи (ППП) към всеки от договорите, респ. фактурите, е с посочен възложител, строителен обект, изпълнител [фирма] и неговия подизпълнител. Тези документи са подписани единствено от жалбоподателя и неговия подизпълнител, но не и от възложителя на обекта. Действително, няма нормативно изискване документите да съдържат подпис на възложител, но по този начин същите не могат да служат като убедително доказателство за привръзка с последващи доставки. Не е и посочено физическото лице с три имена и длъжност, което е подписало протоколите от името на подизпълнителя. При установените в хода на ревизията данни, че доставчикът не разполага с назначени на трудов договор лица и няма декларирани граждански договори, това обстоятелство допълнително разколебава убеждаващото въздействие на съставените частни документи относно това – от кои конкретни физически лица е изпълнена услугата и между кои лица е

осъществено приемо-предаване. Касае се за съществени обстоятелства при преценка на реалността на услугата, която следва да има свой веществен израз. Противното навежда единствено на документално оформление на правоотношенията с цел ползване на данъчно предимство, какъвто съдът приема, че е процесният случай.

Противен извод не следва показанията на разпитаните по делото свидетели – В. П. Д. (служител в [фирма], който от името на възложителя е приемал изпълнени СМР) и К. Б. А. – служител на жалбоподателя в периода от 2012 г. до 2017 г. Св. Д. установява, че около 5 години е работил с [фирма], бил доволен от съвместната работа и нямал оплаквания. Той отговарял за цялостната поддръжка, състояние и намиране на наематели на 14-етажната сграда в [населено място], [улица]. Сградата била над 5000 кв.м. Установява, че в периода от 2012 г. до 2018 г. „Й.“ извършвало всички ремонти в сградата – боядисване, премахване на врати, нови стъкла, нови кабинети, ремонт на тоалетни, ремонт на гаражи (всичко без анасьори, чилър-система, топлофикация и електро част). Възлагането било към „Й.“, но не следял кой е работил на място, тъй като ставало въпрос за голям по обем работа. Приемо-предавателни протоколи съставяли единствено за по-големите ремонти, а дребните ремонти били отстранявани с обаждане по телефона. Приемането на работата ставало с оглед и при липса на оплакване от наемателите на сградата. Напр. за боядисване на тоалетна или една стена – не се съставяли приемателни протоколи. Поради дългогодишната си работа с „Й.“ бил запознат с цените и в редки случаи искал оферти (само за по-големи ремонти) с цел допълнително намаляване на цените. Свидетелят установява, че сградата има пропускателен режим, но по делото липсват данни за осигурен достъп за осъществяване на ремонт на конкретни физически лица.

Свидетелят А. също установява ремонтни дейности на сградата в [населено място], [улица]. Дейността на „Й.“ се изразявала в ремонт и бутане на стени, изграждане на стени от гипсокартон, цялостно боядисване, изграждане на стъклени прегради в кабинетите, почистване на сградата от мокети. При по-голям ремонт възложителят, чрез В. Д., правел поръчка и се изготвяла оферта. За по-малките ремонти договарянето ставало по телефона. Често изниквали допълнителни неща към ремонтите. Свидетелят отговарял за хората, които работели в сградата, а управителят В. Д. му имал доверие и го пускал. В сградата работели различен брой работници, а материалите се осигурявали от „Й.“. С протоколи се приемали само по-големите ремонти. За другите – приемането се извършвало след одобрение от страна на В. Д.. Свидетелят установява, че за сградата на Граве, а и на други обекти, работели с подизпълнители (за боядисване, монтаж на стени от гипсокартон и др.), защото не смогвали с всичко, имали и други обекти. Често отивал на обекта и са му обещали 10 работника, но идвали само трима. Тогава звънял на управителя Д. с молба за още работници. Той му давал телефон и така поръчването на допълнителни работници ставало по телефона. Свидетелят не помни имена на фирми, които са работили като подизпълнители. В годините на големите ремонти (2015 г., 2016 г. и началото на 2017 г.) често се случвало да наемат работници, защото нямало работна ръка. Нямал практика да иска документ за квалификация от работниците, дори не искал и лична карта, следял им работата и ако работникът не можел да боядисва – си тръгвал.

Относно механизма на договаряне има разминаване между поясненията на управителя Д., дадени в о.с.з. на 03.07.2019 г., и показанията на св.А. – според управителя, на място идвал специалист на подизпълнителя, който решавал какво точно трябва да се направи, след което заедно решавали какво се остойностява. Според А., при необходимост от допълнителни работници на обекта – те се поръчвали по телефона.

Свидетелите установяват отделни, относими към предмета на спора обстоятелства, като напр. извършването на големи и на текущи ремонти в сградата на [фирма], [населено място], и на други обекти, за които логично жалбоподателят е ползвал подизпълнители, тъй като той не е разполагал с необходимия кадрови потенциал. Техните показания обаче не са с конкретиката, необходима за доказване реалността на доставките на строителни услуги от *конкретен*

доставчик. Нито един от свидетелите не сочи наименование на такъв доставчик, нито други относими към реалността на доставките елементи – достъп на конкретни работници, приемо-предаване между тях и „Й.“. Напротив, на работниците на място дори не била изисквана лична карта, което е недопустимо с оглед необходимостта от инструктаж за безопасност на труда. По този начин не може да се установи привръзка с конкретен подизпълнител. Св. Д. установява, че изобщо не се е интересувал от работещите на място работници (дали са на „Й.“ или на подизпълнители), а св.А. не може да назове конкретни имена на фирми или на физически лица. Логично е и ответникът не оспорва, че съобразно обема на работата или броя на строителните обекти, жалбоподателят е имал необходимост от допълнителна работна ръка, за което могат да се наемат подизпълнители. Но също така е логично от търговец с дългогодишен опит в строителството да се очаква да уреди търговските си взаимоотношения по проследим начин, което е от съществено значение за целите на доказването. Същото задължение за търговеца произтича и от нормата на чл.302 от Търговския закон, която урежда полагането на грижата на добър търговец. Отношенията със спорните доставчици не са уредени по изискуемия за целите на процеса проследим начин – като правоотношение с достатъчно индивидуализиран предмет, в рамките на което се разменят конкретни взаимни престации, като полученото от доставчика възнаграждение представлява действителната равностойност на предоставената услуга. Представени са еднотипни договори с неконкретизиран предмет, често дори без посочен конкретен строителен обект и при пълна невъзможност да се проследи начина на формиране на договорната цена. Това препятства извод, че е договорена услуга с конкретни параметри. Приемането ѝ по напълно идентичен с договора предмет, при липса на данни за физическите лица, които са осъществили това, напълно бламира изпълнението на реални дейности.

За разлика от спорните доставчици, в отношенията си с други търговци жалбоподателят е изпълнил изискванията за осъществяването им с изискуемата конкретика по начин, предоставящ възможност да се проследи техния веществен израз. Това е допълнително указание, че еднотипният и неконкретизиран шаблон на сключване на договорите с процесните доставчици и на приемането на тяхното изпълнение не е в резултат на желанието му да улесни дейността си (каквато е неговата защитна теза), а поради това, че тези отношения са оформени единствено документално и на тях не съответстват реални стопански операции. В тази си дейност жалбоподателят е бил улеснен от наличието на реални правоотношения с неговите възложители, т.е. той е разполагал с данни за конкретни строителни обекти и за конкретните строителни работи, които е следвало да се изпълнят, след което документално е ползвал тези данни по отношение на спорните доставчици. Указание в тази насока е и фактът, че конкретиката в отношенията с възложителите, вкл. допълнително представените с молба от 14.02.2020 г. писмени доказателства, не е пренесена в отношенията с подизпълнителите, за което не би имало пречка, ако отношенията с подизпълнителите са реални.

Напр. за обект на Л. в [населено място], област П., е представен списък от 17.07.2014 г. на работници, заявени за достъп до обект за изграждане на система, предпазваща от падане, както и декларация за получени лични предпазни средства (л.114-117). Въпреки наличието на охрана и достъп до сградата на Граве, С., такива доказателства не са представени за този обект. Това препятства извод за наличие на реално осъществили се правоотношения.

Константна е практиката на Върховния административен съд, че редовното счетоводно отразяване не е достатъчно за доказване на реалността на доставките на стоки и услуги, тъй като счетоводството е производно, поради което заключението на допуснатата по делото съдебно-счетоводна експертиза относно счетоводното отразяване на спорните фактури при жалбоподателя е недостатъчно за доказване на реалността на доставките. Не може да се даде вяра на счетоводно отчитане на първични счетоводни документи, които не отразяват реални стопански събития. Вещото лице не е установило контакт с доставчиците, което макар и логично предвид тяхната deregистрация, не е неосъществимо предвид задължението за

съхраняване на документацията в архив.

Съвкупната преценка на всички горепосочени факти и обстоятелства – неконкретизирано договаряне и приемане на резултата от изпълнението, липса на данни за физическите лица, които са подписали документите от името на подизпълнителя, несъответствието с документите към възложителя и пълната липса на данни за осъществявана от доставчика реална икономическа дейност, навеждат на категоричен и несъмнен извод за липса на реални доставки като материалноправно изискване за признаване на правото на приспадане на ДК.

2. Относно отказано право на ДК по фактура №[ЕГН]/28.12.2016 г., издадена от [фирма] с начислен ДДС в размер на 1 460,00 лв.;

По идентичен начин с първия доставчик жалбоподателят е сключил с поддоставчика си договор за изработка с идентично съдържание: от 01.12.2016 г. с предмет окачване на релсов път на обект М. център Н. С. на стойност 8760 лв. с ДДС.

Съдът приема, че така договореният предмет изцяло не отговаря на изискванията, установени в практиката на СЕС за наличие на реални доставки на услуги, тъй като посоченият релсов път е изцяло неиндивидуализиран, която препятства извод за конкретно договорена услуга и определяне на нейната стойност.

Приложеният приемо-предавателен протокол, респ. спорната фактура, са с напълно идентичен на посочения договор предмет и не съдържат допълнителна конкретизация относно площ или вид на релсовия път, вложени човекочасове при изпълнение на услугата или друг признак, по който може да се определи нейната стойност. Както при първия доставчик в ППП не е посочено физическото лице с три имена и длъжност, което е подписало протокола от името на подизпълнителя, а договора, сключен на български език, следва да е подписан от италианския гражданин Е. М. при констатация в хода на ревизията за значително разминаване между подписите на Е. М. под договора и декларирани в Търговския регистър. Съвкупната преценка на тези обстоятелства разколебава наличието на реално осъществени строителни услуги и навежда на документално оформление на правоотношенията по съображения, изложени при предходния доставчик, които не следва да се преповтарят.

С възложителя [фирма] е сключен договор № 03-2014/17.11.2014 г. с предмет доставка, монтаж и подготовка за узаконяване на машина тип монорейл с алуминиев релсов път за трите сгради от комплекса. [фирма], в качеството си на изпълнител и представител на производителя Е. Л., се е задължил да изготви чертежи и документи за доставка и монтаж на съоръжението, да предостави на възложителя подробно описание на елементите на съоръжението, в които изрично опише начина на монтаж, както и да извърши монтажа. Издадените от [фирма] към [фирма] фактури са от 19.11.2014 г. – плащане за инженеринг, от 11.12.2014 г. – авансово плащане, от 03.09.2015 г. – авансово плащане, от 27.09.2016 г. – демонтаж релсов път – офисна сграда, демонтаж на кран, възстановяване на релсов път – офисна сграда и транспорт на материали за жилищна сграда, от 17.01.2017 г. – транспорт на материали Л.-С. и доставка на допълнителни елементи за прекъсване и подсилване на релсов път, от 02.02.2017 г. – доставка на комплект допълнителна конзола и от 01.11.2017 г. – окончателно плащане монтаж релсов път.

Очевидно е, че спорният договор от 01.12.2016 г. с предмет окачване на релсов път на обект М. център Н. С. на стойност 8760 лв. с ДДС, респ. спорната фактура, не съответстват и не могат да се обвържат с никоя от фактурите, издадени от [фирма] към [фирма]. Жалбоподателят е изпълнител на услуги към [фирма], но реална услуга с предмет окачване на релсов път на обект М. център Н. С. от [фирма] към него не е осъществена.

За разлика от значителната конкретика в договора № 03-2014/17.11.2014 г. с [фирма] подобна изцяло липсва в договора с [фирма], което разколебава действителното наличие и изпълнение на квалифицирана строителна услуга като „окачване на релсов път“.

Липсата на реална икономическа дейност при доставчика, респ. невъзможността да се изпълни строителна услуга, се потвърждава от установените в хода на ревизията обстоятелства. При ревизията е установено, че за периода на издаване на фактурите към

[фирма] през 2016 г. доставчикът не разполага с назначени на трудов договор лица, няма декларираны граждански договори, няма данни за притежавани търговски обекти, недвижими имоти и МПС, няма подадена ГДД по чл.92 ЗКПО за 2016 г., не е имало осигурявани лица за м.12.2016 г. и не са налице данни на подизпълнители на услугата. Дружеството е маркирано като такова с рисково поведение, служебно deregистрирано от 11.11.2017 г. и има задължения в големи размери. В дневниците си за покупки доставчикът отразява фактури от други дружества с рисково поведение и служебно deregистрирани по ЗДДС, които също нямат декларираны трудови и граждански договори и нямат осигурени лица. Установено е, че приложеният към фактурата фискален бон не е включен в дневния отчет на ФУ за дати 30 и 31.12.2016 г.

Съкупната преценка на всички горепосочени факти и обстоятелства – неконкретизирано договаряне и приемане на резултата от изпълнението, липса на данни за физическите лица, които са подписали документите от името на подизпълнителя, несъответствието с документите към възложителя и пълната липса на данни за осъществявана от доставчика реална икономическа дейност, навеждат на категоричен и несъмнен извод за липса на реални доставки като материалноправно изискване за признаване на правото на приспадане на ДК.

3. Относно отказано право на ДК по 4 фактури, издадени от **[фирма]** с общо начислени ДДС в размер на 4 480,00 лв.

По идентичен начин с първия доставчик жалбоподателят е сключил с поддоставчика си договори за изработка с идентично съдържание: от 01.05.2014 г. с предмет монтаж и чистене на конструкции на обект Граве на обща стойност 1800 лв. с ДДС (не са конкретизирани вид и размери на конструкцията, което пречатства преценката за начина на формиране на договорната цена); от 10.06.2014 г. с предмет заготовки от метал и дърво – почистване и монтаж обект Граве на обща стойност 1920 лв. с ДДС (не са конкретизирани вид, брой и размери на елементите, което пречатства преценката за начина на формиране на договорната цена); от 01.07.2014 г. с предмет транспорт и товаро-разтоварни услуги на системи, предпазващи от падане, съхранение и пренасяне на обект в [населено място] на обща стойност 11 160 лв. (непосочване на конкретен строителен обект в [населено място], на вид, количество и размери на системите и разстоянието на което трябва да се превозят, което изцяло пречатства преценка за начин на формиране на общата договорна цена за транспортни и други услуги – реално липса на предмет и стойност на услугата) и договор от 20.07.2014 г. с предмет боядисване на конструкция на обект Граве на обща стойност от 12000 лв. без ДДС (не са конкретизирани видът и размерите на конструкцията, което пречатства преценката за начина на формиране на договорната цена).

Приложените приемо-предавателни протоколи, респ. спорните фактури, са с напълно идентичен на посочените договори предмет и не съдържат допълнителна конкретизация относно площ или вид на конструкциите и елементите, вложени човечасове при изпълнение на услугата или друг признак, по който може да се определи нейната стойност. Както при първия доставчик в ППП не е посочено физическото лице с три имена и длъжност, което е подписало протокола от името на подизпълнителя. Съкупната преценка на тези обстоятелства разколебава наличието на реално осъществени строителни услуги и навежда на документално оформление на правоотношенията по съображения, изложени при предходния доставчик, които не следва да се преповтарят.

С възложителя **[фирма]** не е сключен договор. Жалбоподателят му е предоставил подробна оферта с няколко варианта от 24.03.2014 г., съдържаща подробно описание на съоръжението по отделни позиции, тяхната отделна стойност и общата цена от 54 558.94 лв., от 70 427.60 лв. или от 48 894.63 лв. Жалбоподателят е приложил към офертата си снимков материал и декларации за съответствие. Приложен е ППП от 02.09.2015 г., удостоверяващ провеждането на необходимите тестове на системата за издаване на нов сертификат за валидност от 1 година, както и две фактури от 08.07.2014 г. за авансово плащане и от 05.08.2014 г. за окончателно плащане. По договора от 01.07.2014 г. с предмет транспорт и товаро-разтоварни

услуги на системи, няма приложени никакви съпътстващи документи, съответстващи на предмета на услугата – транспорт или на документите, издадени към възложителя.

От съпоставителната таблица – приложение № 13 към допълнителното заключение на ССЕ се установява, че не съществува припокриване между предмета на спорните фактури и тези към Граве, поради което не може да се установи по категоричен начин привръзката с последващи доставки.

Липсата на реална икономическа дейност при доставчика се потвърждава от установените в хода на ревизията обстоятелства. При ревизията е установено, че за периодите на издаване на фактурите м.05, 06 и 07.2014 г. доставчикът има назначени 4 лица на трудов договор лица на длъжност ръководител постъпновъчна дейност, сценограф и технически сътрудник, т.е. изцяло неотнормирани към строителна дейност, няма декларирани граждански договори, няма данни за притежавани търговски обекти, недвижими имоти и МПС, няма подадена ГДД по чл.92 ЗКПО за 2014 г. и не са налице данни на подизпълнители на услугата. Дружеството е маркирано като такова с рисково поведение, служебно deregистрирано от 12.08.2014 г.

За данъчните периоди на издаване на фактурите доставчикът е отразил в дневниците си за покупки фактури за услуги от дружества с рисково поведение, които също са служебно deregистрирани по ЗДДС.

За периода 01.05-31.12.2014 г. доставчикът не е подавал дневни отчети от ЕКАФП.

За периодите на издаване на фактурите на доставчика е извършена ревизия, приключила с РА, в който е направен извод за липса на доказателства за реално осъществявана дейност от ревизираното лице, установени са задължения в големи размери и РА е влязъл в сила като необжалван.

Съвкупната преценка на всички горепосочени факти и обстоятелства – неконкретизирано договаряне и приемане на резултата от изпълнението, липса на данни за физическите лица, които са подписали документите от името на подизпълнителя, несъответствието с документите към възложителя и пълната липса на данни за осъществявана от доставчика реална икономическа дейност, навеждат на категоричен и несъмнен извод за липса на реални доставки като материалноправно изискване за признаване на правото на приспадане на ДК.

4. Относно отказано право на ДК по фактури №233/28.04.2014 г., №464/03.07.2014 г. и №480/07.07.2014 г., издадени от **[фирма]** с общо начислен ДДС в размер на 5 090,00 лв.;

По идентичен начин с първия доставчик жалбоподателят е сключил с поддоставчика си договори за изработка с идентично съдържание: от 20.04.2014 г. с предмет монтаж и почистване на конструкция на обект Граве на стойност 4800 лв. с ДДС, от 03.07.2014 г. с предмет монтаж и тестване на осигурителни линии и почистване след монтаж на обща стойност от 12 480 лв. с ДДС и от 03.07.2014 г. с предмет изработване на метални заготовки за системи, предпазващи от падане на стойност 13260 лв.с ДДС.

Така договореният предмет изцяло не отговаря на изискванията, установени в практиката на СЕС за наличие на реални доставки на услуги - правоотношение с индивидуализиран предмет, в рамките на което се разменят конкретни взаимни престации, като полученото от доставчика възнаграждение представлява действителната равностойност на предоставената услуга. Не е посочен видът и размерите на конструкцията и осигурителните линии, което прави изцяло невъзможна преценката за начина на формиране на договорната стойност. Изцяло неконкретизиран е видът и броят на металните заготовки, поради което е невъзможно да се установи, как е формирана тяхната стойност.

Приложените приемо-предавателни протоколи, респ. спорните фактури, са с напълно идентичен на посочените договори предмет и не съдържат допълнителна конкретизация относно площ, брой, човекочасове или друг признак, по който може да се определи как е формирана стойността на услугата. Както при първия доставчик в ППП не е посочено физическото лице с три имена и длъжност, което е подписало протокола от името на подизпълнителя, а договорите също не съдържат отбелязване кое физическо лице ги е подписало от името на търговеца.

От съпоставителната таблица – приложение № 13 към допълнителното заключение на ССЕ се установява, че не съществува припокриване между предмета на спорните фактури и тези към Граве, поради което не може да се установи по категоричен начин привръзката с последващи доставки.

Тук е мястото да се съобрази, че съобразно основната дейност на търговеца от регистрацията му на 28.04.2006 г. Основната дейност на дружеството през ревизирия период е свързана с продажба, отдаване под наем, монтаж/демонтаж, обслужване и проектиране на системи, предпазващи от падане; съоръжения за обслужване на сгради; окачени платформи; почистване и измиване на фасади; топлоизолация и довършителни дейности; професионални ВиК услуги; вътрешни довършителни дейности. Т.е. търговецът има значителен опит при осъществяването на различни, специфични видове СМР, поради което и съобразно задължението си по чл.302 ТЗ следва да води търговската си документация по начин, позволяващ ясно, точно и конкретно определяне на предмета на конкретните дейности. В противен случай и за целите на процеса тези благоприятни за него твърдения следва да се приемат за недоказани – конкретно, наличие на правоотношение с насрещен търговец с достатъчно индивидуализирани предмет и стойност, което да е оставило реални, веществени следи в обективната действителност. Представените писмени доказателства за процесния доставчик не отговарят на тези изисквания.

Договорите с предмет стоки (изработване на метални заготовки за системи) са в противоречие с изразената от жалбоподателя тези във възражението му по реда на чл.117, ал.5 ДОПК, че значителна част от материалите са предоставяни лично от него на строителните обекти. Това се установява и от показанията на свидетеля В. П. Д., че 95 % от материалите на обекта Граве са доставяни от [фирма]. Въз основа на изложеното съдът приема, че се касае единствено за документално оформление на правоотношенията, на които не съответстват реални стопански операции по съображения, идентично с първия доставчик, които не следва да се преповтарят. Жалбоподателят претендира, че част от спорните фактури са свързани с последващи доставки към Л., към когото той е издал две фактури от 08.07.2014 г. за авансово плащане и от 05.08.2014 г. за окончателно плащане. Спорните фактури от 03.07.2014 г. (с предмет почистване след монтаж) и от 07.07.2014 г. са издадени преди това, в договора не е вписан строителен обект и не може да се направи категорично обвързване между представените документи, поради което съдът намира твърдяната връзка с последващи доставки за недоказана.

Липсата на реална икономическа дейност при доставчика се потвърждава от установените в хода на ревизията обстоятелства. При ревизията е установено, че през 2014 г. доставчикът не разполага с назначени на трудов договор лица, няма декларираны граждански договори, няма данни за притежавани търговски обекти, недвижими имоти и МПС, не е имало осигурявани лица за м.04 и м.07 2014 г. и не са налице данни на подизпълнители на услугата. По данни от подадена ГДД по чл.92 ЗКПО за 2014 г. декларира големи обороти и голяма загуба, без да е ясно от каква дейност. Дружеството е маркирано като такова с рисково поведение, служебно deregистрирано от 05.09.2014 г. и има задължения в големи размери.

Съвкупната преценка на всички горепосочени факти и обстоятелства – неконкретизирано договаряне и приемане на резултата от изпълнението, липса на данни за физическите лица, които са подписали документите от името на подизпълнителя, несъответствието с документите към възложителя и пълната липса на данни за осъществявана от доставчика реална икономическа дейност, навеждат на категоричен и несъмнен извод за липса на реални доставки като материалноправно изискване за признаване на правото на приспадане на ДК.

5. Относно отказано право на ДК по фактура №[ЕГН] от 05.12.2017 г., издадена от [фирма] с начислен ДДС в размер на 5 130,00 лв.

С договор за изработка от 15.11.2017 г. жалбоподателят, като възложител, е възложил на [фирма], [населено място], като изпълнител, монтаж на накладни части и елементи на 19 броя нови стълби, на обект „Б. А.“ [населено място], почистване и изхвърляне на отпадъците.

Изпълнителят се е задължил да извърши услугата със свои инструменти, оборудване и персонал. Договорната цена е определена като 19 бр.х 1350.00 – 25 650 лв. Спорната фактура № 10..26/05.12.2017 г. е с предмет монтаж на накладни части и нови стълби в [населено място] на стойност 25 650 лв. без ДДС и ДДС от 5130 лв. Приложен е протокол №1 / 20.12.2017 г. за установяване извършването и заплащането на натурални видове дейности на обект А. [населено място] с предмет изработка на накладни части – планки и монтаж на нови стълби, производство Ф., Л..

Липсата на реална икономическа дейност при доставчика, респ. невъзможността да се изпълни строителна услуга, се потвърждава от установените в хода на ревизията обстоятелства. При ревизията е установено, че доставчикът не разполага с назначени на трудов договор лица, няма деклариранни граждански договори, няма данни за притежавани търговски обекти, недвижими имоти и МПС, няма подадена ГДД за чл.92 ЗКПО за 2017 г., не е имало осигурявани лица през 2017 г. и не са налице данни на подизпълнители на услугата. Дружеството е маркирано като такова с рисково поведение, служебно deregистрирано от 15.06.2018 г. и има задължения в големи размери. За данъчните периоди на издаване на фактурите, м.11 и м.12.2017 г. [фирма] е отразило в дневниците си за покупки фактури за услуги от [фирма] – също дружество с рисково поведение, служебно deregистрирано по ЗДДС, което през 2017 г. няма осигурени лица и лица наети по трудово правоотношение.

Съвкупната преценка на всички горепосочени факти и обстоятелства – неконкретизирано договаряне и приемане на резултата от изпълнението, липса на данни за физическите лица, които са подписали документите от името на подизпълнителя, несъответствието с документите към възложителя и пълната липса на данни за осъществявана от доставчика реална икономическа дейност, навеждат на категоричен и несъмнен извод за липса на реални доставки като материалноправно изискване за признаване на правото на приспадане на ДК.

6. Относно отказано право на ДК по фактури №212/26.11.2014 г., №272/01.12.2014 г. и №629/03.07.2015 г., издадени от [фирма] с общо начислен ДДС в размер на 6 423,00 лв.;

По идентичен на първия доставчик начин жалбоподателят е сключил с поддоставчика си договори за изработка с идентично съдържание: от 11.11.2014 г. с предмет проектиране и изработка на елементи за машина обект Н. на обща стойност 12 438 лв. с ДДС (не са конкретизирани брой и вид на елементите и на машината, което пречатства преценката за начина на формиране на договорната цена); от 01.12.2014 г. с предмет изработка на носеща метална конструкция за окачване на платформа на обща стойност 14 700 лв. с ДДС (не е посочен строителен обект, вид и размери на конструкцията, което е относимо към начина на формиране на договорната цена); от **01.07.2015 г.** с предмет монтаж, транспорт и пренасяне на елементи на обща стойност 11 400 лв. (непосочване на строителен обект, на вид, количество и размери на елементите, което изцяло пречатства преценка за начин на формиране на договорната цена – реално липса на предмет и стойност на услугата).

Жалбоподателят е сключил договор от **20.07.2015 г.** с предмет доставка и монтаж на осигурителна система на обект Л. на стойност 12 984 лв. с ДДС и с друг подизпълнител [фирма]. При неконкретизиране на предмета на договорите с двамата поддоставчици, не е ясно на кого е „превъзложена“ и от кого е „изпълнена“ услугата.

Жалбоподателят е сключил с [фирма] договор от 17.05.2015 г., с който се е задължил цялостно да изгради „Логистичен център за готова продукция и следпродажбен сервиз“ на [фирма] в землището на [населено място] и [населено място], вкл. доставка и монтаж на осигурителна система, осигуряваща от падане с производител Ф.. За разлика от липсата на конкретика в документите с поддоставчиците, в договора с възложителя и приемо-предавателните протоколи с него от 02.09.2015 г. и 11.11.2015 г. подробно са описани доставените елементи на съоръжението. [фирма] е предоставило декларации от 01.09.2015 г. за изпълнение на осигурителни линии с производител Ф., съдържащи тяхното подробно описание /л.211, 213 и 214 от Приложение – син класор/. Нещо повече, с декларация за неразпространение на данни, управителят на [фирма] се е съгласил да не разгласява

информация на трети лица по повод обявената от [фирма] тръжна процедура. Идентично на предходните доставчици се налага извод, че жалбоподателят е използвал знанието си за предмета на договора с възложителя [фирма], за да създаде документация с подизпълнителя си с предмет „монтаж на осигурителна система“, без наличието на реално изпълнена от подизпълнителя строителна услуга. Тези изводи са относими и към подизпълнителя [фирма] и не следва да се преповтарят.

Приложените приемо-предавателни протоколи с подизпълнителя „Г. 20М“ Е., респ. спорните фактури, са с напълно идентичен на посочените договори предмет и не съдържат допълнителна конкретизация относно площ или вид на конструкциите и елементите, вложени човекочасове при изпълнение на услугата или друг признак, по който може да се определи нейната стойност. Както при първия доставчик в ППП не е посочено физическото лице с три имена и длъжност, което е подписало протокола от името на подизпълнителя. Съвкупната преценка на тези обстоятелства разколебава наличието на реално осъществени строителни услуги и навежда на документално оформление на правоотношенията по съображения, изложени при предходния доставчик, които не следва да се преповтарят.

С възложителя [фирма] е сключен договор № 03-2014/17.11.2014 г. с предмет доставка, монтаж и подготовка за узаконяване на машина тип монорейл с алуминиев релсов път за трите сгради от комплекса. [фирма], в качеството си на изпълнител и представител на производителя Ф. Л., се е задължил да изготви чертежи и документи за доставка и монтаж на съоръжението, да предостави на възложителя подробно описание на елементите на съоръжението, в които изрично опише начина на монтаж, както и да извърши монтажа. Издадените от [фирма] към [фирма] фактури са от 19.11.2014 г. – плащане за инженеринг, от 11.12.2014 г. – авансово плащане, от 03.09.2015 г. – авансово плащане, от 27.09.2016 г. – демонтаж релсов път – офисна сграда, демонтаж на кран, възстановяване на релсов път – офисна сграда и транспорт на материали за жилищна сграда, от 17.01.2017 г. – транспорт на материали Л.-С. и доставка на допълнителни елементи за прекъсване и подсилване на релсов път, от 02.02.2017 г. – доставка на комплект допълнителна конзола и от 01.11.2017 г. – окончателно плащане монтаж релсов път.

Очевидно е, че машината е с произход от Л., поради което е невъзможно да е възложено на поддоставчик проектиране и изработка на елементи за машина. Изложеното потвърждава тезата, че е използвана създадената с [фирма] документация за създаване на такава и с подизпълнителя, на която обаче не съответства реална стопанска дейност. Липсата на реална икономическа дейност при доставчика, респ. невъзможността да се изпълни строителна услуга, се потвърждава от установените в хода на ревизията обстоятелства.

При ревизията е установено, че за периодите на издаване на фактурите м.11.2014 г., м.12.2014 г. и м.07.2015 г. доставчикът има назначени 2 лица на трудов договор лица на длъжност общ работник в строителството, няма деклариранни граждански договори, няма данни за притежавани търговски обекти, недвижими имоти и МПС, няма подадена ГДД по чл.92 ЗКПО за 2014 г. и не са налице данни на подизпълнители на услугата. Дружеството е маркирано като такова с рисково поведение, служебно deregистрирано от 24.01.2015 г.

За данъчните периоди на издаване на фактурите доставчикът е отразил в дневниците си за покупки фактури за услуги от дружества с рисково поведение, които също са служебно deregистрирани по ЗДДС.

През 2014 г. доставчикът не е подавал дневни отчети от ЕКАФП.

За периодите на издаване на фактурите на доставчика е извършена ревизия, приключила с РА, в който е направен извод за липса на доказателства за реално осъществявана дейност от ревизираното лице, установени са задължения в големи размери и РА е влязъл в сила като необжалван.

Съвкупната преценка на всички горепосочени факти и обстоятелства навежда съда на категоричен и несъмнен извод за липса на реални доставки по спорните фактури, поради което правилно на ревизираното дружество е отказан ДК.

7. Относно отказано право на ДК по 5 фактури, издадени от **[фирма]** с общо начислен ДДС в размер на 7 977,20 лв.

По идентичен начин с първия доставчик жалбоподателят е сключил с поддоставчика си договор за изработка с идентично съдържание: от **20.07.2014 г.** с предмет подготовка за боядисване 1800 кв.м. и шпакловка 1800 кв.м. на обща стойност 12744 лв. с ДДС. В договора недопустимо не е посочен строителен обект и единична цена на квадратен метър. Нелогично, това е посочено едва с ППП от 01.08.2014 г. – обект Граве, а единичната цена на услугата (2.50 лв. за подготовка и 3.40лв. за шпакловане) е посочена едва в спорната фактура №144/01.08.2014 г. Подобни неточности и неясноти в представените документи препятстват извод за наличието на реално договорени и изпълнени строителни услуги, още повече, че не е конкретизирано точното място в 14-етажната сграда на Граве-С. на „изпълнение“ на услугата. Представен е и договор от **04.08.2014 г.** с предмет боядисване с латекс 1800 кв.м. по 5.40 лв., на обща стойност 9720 лв.с ДДС. В договора не е посочен строителен обект, което се установява от приложен ППП от 04.08.2014 г., който обаче не съдържа имена на лицата, които са го подписали и конкретизация на точното място в 14-етажната сграда на Граве-С. на „изпълнение“ на услугата. Тези неточности и неясноти в представените документи относно предмет и начин на формиране на договорната стойност правилно са навели приходните органи на извод за липса на реално договорени и изпълнени строителни услуги.

Представен е и договор от **03.08.2014 г.** с предмет преместване на мебели за 2460 лв., импрегниране на дървени скари 120 броя х 8.16 лв. и хидроизолация на гараж за 5400 лв., на обща стойност 8839.20 лв.с ДДС. В договора не е посочен строителен обект, не са конкретизирани видът и размерите на мебелите, целта и разстоянието на преместването им, които са определящи за стойността на услугата, изобщо не е индивидуализиран гаражът по вид, размери и място, което да бъде импрегнирано. Мястото на изпълнение на услугата се установява от приложен ППП от 04.08.2014 г., който освен, че няма отбелязване на три имена на физическото лице от името на подизпълнителя, но и конкретизация на точното място в 14-етажната сграда на Граве-С. на „изпълнение“ на услугата. Тези неточности и неясноти в представените документи относно предмет и начин на формиране на договорната стойност правилно са навели приходните органи на извод за липса на реално договорени и изпълнени строителни услуги.

Представен е и договор от **20.07.2014 г.** с предмет демонтаж, товарене и пренасяне на скеле на обект М. А., на обща стойност от 9360 лв. с ДДС. В договора не са конкретизирани размерите на скелето и разстоянието на неговото пренасяне с отправна и крайна точка, които съдът приема за определящи за стойността на услугата. Подобна конкретизация не следва от приложените ППП от 10.08.2014 г. и фактура № 159/11.08.2014 г. Неяснотата относно основните договорни елементи – предмет и начин на формиране на цената, правилно са навели приходните органи на извод за липса на реално договорени и изпълнени строителни услуги.

Представен е и договор от **01.09.2014 г.** с предмет монтаж на осигурителна система с доставка и пренасяне на обект КОРДЕЕЛ на обща стойност от 7200 лв. с ДДС. В договора не са конкретизирани видът и размерите на системата, както и разстоянието на нейното пренасяне с отправна и крайна точка, които съдът приема за определящи за стойността на услугата. Подобна конкретизация не следва от приложените ППП от 05.10.2014 г. и фактура № 173/03.10.2014 г. Неяснотата относно основните договорни елементи – предмет и начин на формиране на цената, правилно са навели приходните органи на извод за липса на реално договорени и изпълнени строителни услуги.

С молба от 14.02.2020 г. жалбоподателят е представил договор от 09.10.2014 г. с възложител **[фирма]** и предмет производство, доставка и монтаж на покривна система за сигурност по оферта на изпълнителя **[фирма]**. В т.12 от него е посочено, че изпълнителят подготвя и поддържа в актуално състояние пълен комплект от данни за изпълнението на работите, показващи точните позиции/местоположения, както са построени, размери и детайли на

работата, която е извършена. В т.13 е договорено предаването на ръководства за експлоатация и поддръжка. Дължимо е изготвянето на седмични и месечни отчети /т.17/ и детайлна програма за изпълнение на работите /т.20/. Жалбоподателят е разполагал с изключително подробни данни за строителния обект, които не е имало пречка да бъдат пренесени в отношенията с неговите подизпълнители, ако същите са реални. Липсата на подобна конкретика в отношенията с поддоставчиците навежда на извод единствено на документалното им оформление. Знанието на ревизираното лице относно тези обстоятелства изключва неговата добросъвестност.

Във всички придружаващи фактурите приемо-предавателни протоколи с поддоставчика не е посочено физическото лице с три имена и длъжност, което е подписало протокола от името на подизпълнителя. Съвкупната преценка на горепосочените обстоятелства разколебава наличието на реално осъществени строителни услуги и навежда на документално оформление на правоотношенията по съображения, изложени при предходния доставчик, които не следва да се преповтарят.

От съпоставителната таблица – приложение № 13 към допълнителното заключение на ССЕ се установява, че не съществува припокриване между предмета на спорните фактури и тези към Граве, поради което не може да се установи по категоричен начин привръзката с последващи доставки.

Липсата на реална икономическа дейност при доставчика, респ. невъзможността да се изпълни строителна услуга, се потвърждава от установените в хода на ревизията обстоятелства. При ревизията е установено, че за периодите на издаване на фактурите м.08 и м.10.2014 г. доставчикът има назначени 2 лица на трудов договор лица на длъжност технически сътрудник и технически изпълнител, няма деклариран граждански договори, няма данни за притежавани търговски обекти, недвижими имоти и МПС, няма подадена ГДД по чл.92 ЗКПО за 2014 г. и не са налице данни на подизпълнители на услугата. Дружеството е маркирано като такова с рисково поведение, служебно deregистрирано от 24.10.2017 г.

За данъчните периоди на издаване на фактурите доставчикът е отразил в дневниците си за покупки фактури за услуги от [фирма] – също дружество с рисково поведение, което е служебно deregистрирано по ЗДДС на 16.09.2014 г. Издадените към фактурите фискални бонове не са отразени в оборота за 2014 г.

Съвкупната преценка на всички горепосочени факти и обстоятелства – неконкретизирано договаряне и приемане на резултата от изпълнението, липса на данни за физическите лица, които са подписали документите от името на подизпълнителя, несъответствието с документите към възложителя и пълната липса на данни за осъществявана от доставчика реална икономическа дейност, навеждат на категоричен и несъмнен извод за липса на реални доставки като материалноправно изискване за признаване на правото на приспадане на ДК.

8. Относно отказано право на ДК по фактури №[ЕГН] от 19.11.2014 г. и №[ЕГН]/04.12.2014 г., издадени от [фирма] с общо начислен ДДС в размер на 3 932,00 лв.

По идентичен начин с първия доставчик жалбоподателят е сключил с поддоставчика си договори за изработка с идентично съдържание: от 07.11.2014 г. с предмет изработка на метални конструкции по проект на стойност 8712 лв. с ДДС (липсва приложен проект от [фирма], недопустимо не е посочен строителен обект, вид и размер на конструкцията, които характеристики са определящи за стойността на услугата) и от 01.12.2014 г. с предмет поцинковане и пренасяне на елементи за метална конструкция 6200 кг х 2.00 лева, на обща стойност от 14 800 лв. с ДДС. Във втория договор недопустимо не е посочен строителен обект, неконкретизирани са видът и размерите на металната конструкция, нито броят и видът на елементите. Липсата на яснота относно основните договорни елементи - предмет и цена, препятства извод за конкретно договорена и изпълнена услуга и определяне на нейната стойност.

Приложените приемо-предавателни протоколи, респ. спорните фактури, са с напълно идентичен на посочените договори предмет и не съдържат допълнителна конкретизация

относно площ или вид на конструкциите и елементите, вложени човекочасове при изпълнение на услугата или друг признак, по който може да се определи нейната стойност. Както при първия доставчик в ППП не е посочено физическото лице с три имена и длъжност, което е подписало протокола от името на подизпълнителя. Съвкупната преценка на тези обстоятелства разколебава наличието на реално осъществени строителни услуги и навежда на документално оформление на правоотношенията по съображения, изложени при предходния доставчик, които не следва да се преповтарят.

Липсата на реална икономическа дейност при доставчика, респ. невъзможността да се изпълни строителна услуга, се потвърждава от установените в хода на ревизията обстоятелства. При ревизията е установено, че за периодите на издаване на фактурите м.11 и м.12.2014 г. доставчикът има назначени 2 лица на трудов договор лица на длъжност общ работник в строителството, няма деклариранни граждански договори, няма данни за притежавани търговски обекти, недвижими имоти и МПС, и не са налице данни на подизпълнители на услугата. Дружеството е маркирано като такова с рисково поведение, служебно дерегистрирано от 24.01.2015г.

За данъчните периоди на издаване на фактурите доставчикът е отразил в дневниците си за покупки фактури за услуги от дружества с рисково поведение, които също са служебно дерегистрирани по ЗДДС.

За периодите на издаване на фактурите на доставчика е извършена ревизия, приключила с РА, в който е направен извод за липса на доказателства за реално осъществявана дейност от ревизираното лице, установени са задължения в големи размери и РА е влязъл в сила като необжалван.

Съвкупната преценка на всички горепосочени факти и обстоятелства – неконкретизирано договаряне и приемане на резултата от изпълнението, липса на данни за физическите лица, които са подписали документите от името на подизпълнителя, несъответствието с документите към възложителя и пълната липса на данни за осъществявана от доставчика реална икономическа дейност, навеждат на категоричен и несъмнен извод за липса на реални доставки като материалноправно изискване за признаване на правото на приспадане на ДК.

9. Относно отказано право на ДК по фактури №[ЕГН] от 07.09.2015 г. и №[ЕГН]/24.09.2015 г., издадени от **[фирма]** с общо начислен ДДС в размер на 4 220,00 лв.

По идентичен начин с първия доставчик жалбоподателят е сключил с поддоставчика си договори за изработка с идентично съдържание: от 15.08.2015 г. с предмет монтаж на релсов път на обект М. център Н. С. на стойност 13 920 лв. с ДДС и от 20.08.2015 г. с предмет товаро-разтоварни дейности, пренасяне и поцинковане на метална конструкция на обща стойност от 11 400 лв. с ДДС. В първия договор не са посочени вид и размер на релсовия път, което е определящо за формирането на договорната цена. Във втория договор недопустимо не е посочен строителен обект, неконкретизирани са видът и размерите на металната конструкция, нито как е определена общата договорна цена. Липсата на яснота относно основните договорни елементи - предмет и цена, пречатства извод за конкретно договорена и изпълнена услуга и определяне на нейната стойност.

Приложените приемо-предавателни протоколи, респ. спорните фактури, са с напълно идентичен на посочените договори предмет и не съдържат допълнителна конкретизация относно площ или вид на релсовия път, вложени човекочасове при изпълнение на услугата или друг признак, по който може да се определи нейната стойност. Както при първия доставчик в ППП не е посочено физическото лице с три имена и длъжност, което е подписало протокола от името на подизпълнителя. Съвкупната преценка на тези обстоятелства разколебава наличието на реално осъществени строителни услуги и навежда на документално оформление на правоотношенията по съображения, изложени при предходния доставчик, които не следва да се преповтарят.

С възложителя **[фирма]** е сключен договор № 03-2014/17.11.2014 г. с предмет доставка, монтаж и подготовка за узаконяване на машина тип монорейл с алуминиев релсов път за

трите сгради от комплекса. [фирма], в качеството си на изпълнител и представител на производителя Ф. Л., се е задължил да изготви чертежи и документи за доставка и монтаж на съоръжението, да предостави на възложителя подробно описание на елементите на съоръжението, в които изрично опише начина на монтаж, както и да извърши монтажа. Издадените от [фирма] към [фирма] фактури са от 19.11.2014 г. – плащане за инженеринг, от 11.12.2014 г. – авансово плащане, от 03.09.2015 г. – авансово плащане, от 27.09.2016 г. – демонтаж релсов път – офисна сграда, демонтаж на кран, възстановяване на релсов път – офисна сграда и транспорт на материали за жилищна сграда, от 17.01.2017 г. – транспорт на материали Л.-С. и доставка на допълнителни елементи за прекъсване и подсилване на релсов път, от 02.02.2017 г. – доставка на комплект допълнителна конзола и от 01.11.2017 г. – окончателно плащане монтаж релсов път.

Очевидно е, че спорната фактура №[ЕГН] от 07.09.2015 г., не съответства и не може да се обвърже с никоя от фактурите, издадени от [фирма] към [фирма]. Жалбоподателят е изпълнител на услуги към [фирма], но реална услуга с предмет монтаж на релсов път на обект М. център Н. С. от [фирма] към него не е осъществена.

За разлика от значителната конкретика в договора № 03-2014/17.11.2014 г. с [фирма] подобна изцяло липсва в договора с [фирма], което разколебава действителното наличие и изпълнение на квалифицирана строителна услуга като „окачване на релсов път“.

Липсата на реална икономическа дейност при доставчика, респ. невъзможността да се изпълни строителна услуга, се потвърждава от установените в хода на ревизията обстоятелства. При ревизията е установено, че за периодите на издаване на фактурите м.09.2015 г. доставчикът има назначено 1 лице на трудов договор лица на длъжност общ работник, няма деклариранни граждански договори, няма данни за притежавани търговски обекти, недвижими имоти и МПС, и не са налице данни на подизпълнители на услугата. Дружеството е маркирано като такова с рисково поведение, служебно deregистрирано от 29.02.2016 г.

За данъчните периоди на издаване на фактурите доставчикът е отразил в дневниците си за покупки фактури за услуги от дружества с рисково поведение, които също са служебно deregистрирани по ЗДДС. За периодите на издаване на фактурите на доставчика е извършена ревизия, приключила с РА, в който е направен извод за липса на доказателства за реално осъществявана дейност от ревизираното лице, установени са задължения в големи размери и РА е влязъл в сила като необжалван.

Съвкупната преценка на всички горепосочени факти и обстоятелства – неконкретизирано договаряне и приемане на резултата от изпълнението, липса на данни за физическите лица, които са подписали документите от името на подизпълнителя, несъответствието с документите към възложителя и пълната липса на данни за осъществявана от доставчика реална икономическа дейност, навеждат на категоричен и несъмнен извод за липса на реални доставки като материалноправно изискване за признаване на правото на приспадане на ДК.

10. Относно отказано право на ДК по 6 фактури, издадени от [фирма] с общо начислен ДДС в размер на 9 022,00 лв.

По идентичен начин с първия доставчик жалбоподателят е сключил с поддоставчика си договор за изработка от **01.11.2014 г.** с предмет доставка и монтаж на метална конструкция на обект КОРДЕЕЛ на стойност 10116 лв. с ДДС (изцяло неконкретизиран вид и размер на конструкцията, което е определящо за начина на определяне на стойността на услугата). Договор от **01.09.2014 г.** с предмет монтаж на осигурителна система с доставка и пренасяне на обект КОРДЕЕЛ на обща стойност от 7200 лв. с ДДС жалбоподателят е сключил и с друг от спорните доставчици – [фирма]. Поради липсата на конкретика в съставената документация не става ясно с кой подизпълнител е договорена строителна услуга и какъв е нейният точен предмет. Договорената с възложителя доставка и монтаж на мострена осигурителна линия против падане – производство Л. Великобритания предполага изпълнението ѝ с необходимата конкретика в правоотношенията, вкл. с оглед изпълнение на изискванията за безопасност,

каквато липсва при поддоставчиците. Дължим е извод единствено за документално оформление на отношенията със спорните доставчици [фирма], [фирма] и [фирма], който не следва да сепреповтаря за всеки един от тях.

Относно доставчика [фирма] са представени и следните договори: от **01.03.2015 г.** с предмет пренасяне на строителни материали, шпакловка, боядисване, разрушаване и изграждане на стени от гипсокартон на стойност 7200 лв. с ДДС (напълно неконкретизиране на вида и количество строителни материали, както и на квадратурата, върху която ще се изпълняват СМР, което е определящо за начина на определяне на стойността на услугата, *формирана общо на 7200 лв.*); от **25.03.2015 г.** с предмет боядисване на 280 кв.м., 2 пъти превоз на материали за по 350 лв., заваряване на метална конструкция и боядисване на 12 броя врати с блажна боя, всичко на стойност от 7032 лв. с ДДС (недопустимо непосочване на строителен обект); от **01.05.2015 г.** с предмет грундиране на метална конструкция обект Н. на стойност 3120 лв. с ДДС (непосочване на вид и размер на конструкцията, което е определящо за начина на определяне на стойността на услугата); от **01.07.2015 г.** с предмет изработка и доставка на метални елементи и преработка на парна инсталация на обща стойност от 13680 лв. с ДДС (непосочване на строителен обект, неконкретизиране на брой, вид и количество строителни елементи, липса на конкретизация на услугата „преработка“ и посочване на вид, големина и други характеристики на парната инсталация) и от **20.07.2015 г.** с предмет доставка и монтаж на осигурителна система на обект Л. на стойност 12 984 лв. с ДДС (непосочване на видът, размерите или други характеристики на осигурителната система, което е определящо за начина на определяне на стойността на услугата).

Посочените за всеки от договорите пропуски при определяне на предмета им, респ. начина на формиране на договорната цена, навежда на извод за липса на реално договорени строителни и превозни услуги с посоченото по-горе съдържание – правоотношение с достатъчно индивидуализиран предмет, в рамките на което се разменят конкретни взаимни престации, като полученото от доставчика възнаграждение представлява действителната равностойност на предоставената услуга при наличие на пряка връзка между доставената услуга и получената насрещна престация.

Приложените приемо-предавателни протоколи, респ. спорните фактури, са с напълно идентичен на посочените договори предмет и не съдържат допълнителна конкретизация на площта или вида на конструкциите, количество и вид на строителните материали, конкретен етаж от 14-етажната сграда на Граве-С., където са изпълнени СМР, вложени човечкочасове при изпълнение на услугата или друг признак, по който може да се определи нейната стойност. Както при първия доставчик в ППП не е посочено физическото лице с три имена и длъжност, което е подписало протоколите от името на подизпълнителя. Съвкупната преценка на тези обстоятелства разколебава наличието на реално осъществени строителни услуги и навежда на документално оформление на правоотношенията по съображения, изложени при предходния доставчик, които не следва да се преповтарят.

Прави впечатление, че за кратък период от няколко месеца с този доставчик са договорени значителен обем строителни дейности на няколко строителни обекта. Житейски и икономически нелогично е за тази дейност да се наеме търговец, който не разполага с работници и няма търговски обекти (офис, склад, търговска база), което е установено в хода на ревизията.

С възложителя [фирма] не е сключен договор. Жалбоподателят му е предоставил подробна оферта с няколко варианта от 24.03.2014 г., съдържаща подробно описание на съоръжението по отделни позиции, тяхната отделна стойност и общата цена от 54 558.94 лв., от 70 427.60 лв. или от 48 894.63 лв. Жалбоподателят е приложил към офертата си снимков материал и декларации за съответствие. Приложен е ППП от 02.09.2015 г., удостоверяващ провеждането на необходимите тестове на системата за издаване на нов сертификат за валидност от 1 година, както и две фактури от 08.07.2014 г. за авансово плащане и от 05.08.2014 г. за окончателно плащане. Очевидно е, че договорът от 20.07.2015 г. с предмет доставка и монтаж

на осигурителна система на обект Л. изцяло не съответства на съставените между възложителя Л. и жалбоподателя документи.

От съпоставителната таблица – приложение № 13 към допълнителното заключение на ССЕ се установява, че не съществува припокриване между предмета на спорните фактури и тези към Граве, поради което не може да се установи по категоричен начин привръзката с последващи доставки.

С възложителя „НПК на слепите в България“ жалбоподателят е сключил договор от 24.07.2015 г. с предмет монтаж, демонтаж, преработка, инспектиране и пуск на парна инсталация, като конкретните строителни дейности са по вид, единична и обща цена, са посочени в Приложение № 1 към договора на обща стойност 26 196 лв. с ДДС. Към договора не е приложена оферта, поради което не може да се установи как „Й.“ близо месец преди договора с възложителя е „превъзложило“ на [фирма] по договор от 01.07.2015 г. изработка и доставка на метални елементи и преработка на парна инсталация на обща стойност от 13680 лв. с ДДС, без в този договор да е посочен строителния обект. Тези несъответствия разколебават извода, че изпълнението на услугата се е осъществило чрез използването на този доставчик.

Липсата на реална икономическа дейност при доставчика, респ. невъзможността да се изпълни строителна услуга, се потвърждава от установените в хода на ревизията обстоятелства. При ревизията е установено, че за периодите на издаване на фактурите доставчикът има назначени 2 лица на трудов договор лица на длъжност стоковед, няма декларираны граждански договори, няма данни за притежавани търговски обекти, недвижими имоти и МПС, няма подадена ГДД за чл.92 ЗКПО за 2015 г. и не са налице данни на подизпълнители на услугата. Дружеството е маркирано като такова с рисково поведение, служебно deregистрирано от 27.11.2015 г.

За данъчните периоди на издаване на фактурите [фирма] е отразило в дневниците си за покупки фактури за услуги от дружества с рисково поведение, които са служебно deregистрирани по ЗДДС. За периодите на издаване на фактурите на доставчика е извършена ревизия, приключила с РА, в който е направен извод за липса на доказателства за реално осъществявана дейност от ревизираното лице, установени са задължения в големи размери и РА е влязъл в сила като необжалван.

Съкупната преценка на всички горепосочени факти и обстоятелства – неконкретизирано договаряне и приемане на резултата от изпълнението, липса на данни за физическите лица, които са подписали документите от името на подизпълнителя, несъответствието с документите към възложителя и пълната липса на данни за осъществявана от доставчика реална икономическа дейност, навеждат на категоричен и несъмнен извод за липса на реални доставки като материалноправно изискване за признаване на правото на приспадане на ДК.

11. Относно отказано право на ДК по фактура №[ЕГН] от 02.10.2015 г., издадена от [фирма] с начислен ДДС в размер на 1 570,64 лв.

По идентичен начин с първия доставчик жалбоподателят е сключил с поддоставчика си договор за изработка с идентично съдържание: от 01.08.2015 г. с предмет подготовка за боядисване и грундиране (без уточнение в какво точно се състои „подготовката“), шпакловка и боядисване на обща квадратура от 1354 кв.м. на обща стойност 9423.84 лв. От ППП от 30.09.2015 г. се установява, че се касае за строителен обект Граве С., което недопустимо не е „договорено“ в договора от 01.08.2015 г. От името на подизпълнителя протоколът е подписан от Г. Г. – физическо лице, което при проверка в информационните регистри на НАП не може да се свърже с търговеца [фирма].

Вярно е, че жалбоподателят е основен изпълнител на строителни дейности на обект Граве С., но евентуално реално превъзлагане на строителни услуги на поддоставчици предполага уточнение на конкретното място в 14-етажната сграда, където ще се изпълнява дейността. Неконкретизирането на тези обстоятелства в ППП, непосочването на конкретен строителен обект в договора и липсата на яснота относно лицата, които са подписали документите от

името на изпълнителя, препятстват извод за конкретно договорена и реално изпълнена услуга с конкретен предмет и начин на определяне на нейната стойност. Съображенията за това са като при предходните доставчици, които не следва да се преповтарят.

От съпоставителната таблица – приложение № 13 към допълнителното заключение на ССЕ се установява, че не съществува припокриване между предмета на спорните фактури и тези към Граве, поради което не може да се установи по категоричен начин привръзката с последващи доставки.

Липсата на реална икономическа дейност при доставчика, респ. невъзможността да се изпълни строителна услуга, се потвърждава от установените в хода на ревизията обстоятелства. При ревизията е установено, че за периодите на издаване на фактурите през м.10.2015 г. доставчикът има назначени 3 лица на трудов договор лица на длъжност стоковед и технически сътрудник, няма деклариранни граждански договори, няма данни за притежавани търговски обекти, недвижими имоти и МПС, няма подадена ГДД за чл.92 ЗКПО за 2015 г. и не са налице данни на подизпълнители на услугата. Дружеството е маркирано като такова с рисково поведение, служебно дерегистрирано от 09.05.2016 г.

За периода на издаване на фактурата на доставчика е извършена ревизия, приключила с РА, с който са установени задължения в големи размери. РА е влязъл в сила като необжалван.

За данъчните периоди на издаване на фактурата [фирма] е отразило в дневниците си за покупки фактури за услуги от [фирма] – също дружество с рисково поведение, което през 2015 г. няма осигурени лица и лица наети по трудово правоотношение, както и данни за изплатени суми по чл.73 ЗДДФЛ. Не е подавало ГДД по чл.92 ЗКПО.

Съвкупната преценка на всички горепосочени факти и обстоятелства – неконкретизирано договаряне и приемане на резултата от изпълнението, липса на данни за физическите лица, които са подписали документите от името на подизпълнителя, несъответствието с документите към възложителя и пълната липса на данни за осъществявана от доставчика реална икономическа дейност, навеждат на категоричен и несъмнен извод за липса на реални доставки като материалноправно изискване за признаване на правото на приспадане на ДК.

12. Относно отказано право на ДК по фактура №[ЕГН] от 10.06.2016 г., издадена от [фирма] с начислен ДДС в размер на 1 600,00 лв.

По идентичен начин с първия доставчик жалбоподателят е сключил с поддоставчика си договор за изработка с идентично съдържание: от 01.06.2016 г. с предмет боядисване и шпакловка на стени обект Граве С., бутане и изграждане на стени от гипсокартон на обект Граве С. на стойност 9600 лв. с ДДС. Този договор е с изцяло неконкретизиран предмет поради непосочване квадратурата, върху която ще се изпълняват СМР, респ. която е основополагаща при определяне на договорната цена. Недопустимо е за търговец с основен предмет на дейност в строителството да не се договори квадратурата, на която ще се изпълняват СМР (бутане, изграждане, боядисване, шпакловка на стена). Дори да се приеме защитната теза на лицето, че в определени моменти и поради недостиг на работна ръка се е налагало наемането на подизпълнители, логично е поне при приемане на резултата от изпълнените строителни дейности да се отбележи обема на СМР и спрямо него да се остойности трудът. Това не е спорено и при доставчика [фирма], тъй като протокол № 1/04.06.2016 г. не съдържа отбелязване на квадратура. Тези обстоятелства препятстват извод за конкретно договорена и реално изпълнена услуга с конкретен предмет и начин на определяне на нейната стойност.

От съпоставителната таблица – приложение № 13 към допълнителното заключение на ССЕ се установява, че не може да се направи категорична привръзка между предмета на спорните фактури и тези, издадени от [фирма] към неговите възложители. Предметът на фактурите, издадени към възложителя Граве, са основно за авансово и окончателно плащане, което не осигурява привръзката с предмета на спорните фактури, които са за различни строителни дейности.

Липсата на реална икономическа дейност при доставчика, респ. невъзможността да се

изпълни строителна услуга, се потвърждава от установените в хода на ревизията обстоятелства. При ревизията е установено, че за периодите на издаване на фактурите през м.06.2016 г. доставчикът не разполага с назначени на трудов договор лица, няма деклариращи граждански договори, няма данни за притежавани търговски обекти, недвижими имоти и МПС, няма подадена ГДД за чл.92 ЗКПО за 2016 г., не е имало осигурявани лица през 2016 г. и не са налице данни на подизпълнители на услугата. Дружеството е маркирано като такова с рисково поведение, служебно deregистрирано от 25.08.2016 г.

За данъчните периоди на издаване на фактурите, м.06.2016 г. [фирма] е отразило в дневниците си за покупки фактури за услуги от [фирма] – също дружество с рисково поведение, служебно deregистрирано по ЗДДС, което през 2016 г. няма осигурени лица и лица наети по трудово правоотношение. Приложеният към фактурата фискален бон не е включен в дневния отчет от 05.07. до 31.07.2016 г.

Съкупната преценка на всички горепосочени факти и обстоятелства – неконкретизирано договаряне и приемане на резултата от изпълнението, липса на данни за физическите лица, които са подписали документите от името на подизпълнителя, несъответствието с документите към възложителя и пълната липса на данни за осъществявана от доставчика реална икономическа дейност, навеждат на категоричен и несъмнен извод за липса на реални доставки като материалноправно изискване за признаване на правото на приспадане на ДК.

13. Относно отказано право на ДК по фактури №100000071 от 06.02.2017 г. и №[ЕГН]/03.04.2017 г., издадени от [фирма] с общо начислен ДДС в размер на 3 220,00 лв.

По идентичен начин с първия доставчик жалбоподателят е сключил с поддоставчика си договори за изработка с идентично съдържание: от 01.02.2017 г. с предмет изграждане и боядисване на стена от гипсокартон на обект Граве С. на стойност 9360 лв. с ДДС и от 20.03.2017 г. с предмет доставка на метална конструкция, монтаж на метална конструкция, грундиране и боядисване на метална конструкция на обект Н. С. на стойност 9960.00 лв. с ДДС. Договорът от 20.03.2017 г. не съответства по съдържание на сключения от [фирма] с [фирма] договор № 03-2014/17.11.2014 г., както и с предмета на издадените към [фирма] фактури, поради което не се доказва твърдяната от жалбоподателя последваща доставка.

При този доставчик най-отчетливо се установява практиката на жалбоподателя по отношение на всички спорни доставчици единствено по документално оформление на отношенията, тъй като към датата на „сключване“ на договорите отбелязаният в тях управител Л. М. е починала (на 14.12.2016 г.). Отделно от това обстоятелство и характерно за всички представени по делото договори със спорните доставчици, предметът на двата договора от 01.02. и от 20.03.2017 г. е изцяло неконкретизиран. Недопустимо е за търговец с основен предмет на дейност в строителството да не се договори квадратурата, на която ще се изпълняват СМР (боядисване на стена) или видът и размерите на строителната конструкция. Тези обстоятелства препятстват извод за конкретно договорена и реално изпълнена услуга с конкретен предмет и начин на определяне на нейната стойност.

Приложените приемо-предавателни протоколи, респ. спорните фактури, са с напълно идентичен на посочените договори предмет и не съдържат допълнителна конкретизация относно площ или вид на стената или конструкцията, вложени човечко-часове при изпълнение на услугата или друг признак, по който може да се определи нейната стойност. Както при първия доставчик в ППП не е посочено физическото лице с три имена и длъжност, което е подписало протоколите от името на подизпълнителя. Съкупната преценка на тези обстоятелства разколебава наличието на реално осъществени строителни услуги и навежда на документално оформление на правоотношенията по съображения, изложени при предходния доставчик, които не следва да се преповтарят.

Липсата на реална икономическа дейност при доставчика, респ. невъзможността да се изпълни строителна услуга, се потвърждава от установените в хода на ревизията обстоятелства. При ревизията е установено, че за периодите на издаване на фактурите през м.02 и м.04.2017 г. доставчикът не разполага с назначени на трудов договор лица, няма

декларирани граждански договори, няма данни за притежавани търговски обекти, недвижими имоти и МПС, няма подадена ГДД за чл.92 ЗКПО за 2017 г., не е имало осигурявани лица през 2017 г. и не са налице данни на подизпълнители на услугата. Дружеството е маркирано като такова с рисково поведение, служебно deregистрирано от 31.07.2017 г.

За данъчните периоди на издаване на фактурите, м.02 и м.04.2017 г. [фирма] е отразило в дневниците си за покупки фактури за услуги от [фирма] – също дружество с рисково поведение, служебно deregистрирано по ЗДДС, което през 2017 г. няма осигурени лица и лица наети по трудово правоотношение.

Съвкупната преценка на всички горепосочени факти и обстоятелства – неконкретизирано договаряне и приемане на резултата от изпълнението, липса на данни за физическите лица, които са подписали документите от името на подизпълнителя, несъответствието с документите към възложителя и пълната липса на данни за осъществявана от доставчика реална икономическа дейност, навеждат на категоричен и несъмнен извод за липса на реални доставки като материалноправно изискване за признаване на правото на приспадане на ДК.

14. Относно отказано право на ДК по фактури №40/01.02.2017 г., №47/15.02.2017 г. и №76/07.04.2017 г., издадени от [фирма] с общо начислен ДДС в размер на 3 016,96 лв.

По идентичен начин с първия доставчик жалбоподателят е сключил с поддоставчика си договори за изработка с идентично съдържание: от 18.01.2017 г. с предмет монтаж на мострена осигурителна линия на обект „Л. техник“ С. на стойност 4300 лв. с ДДС; от 01.02.2017 г. с предмет обработка, доставка и монтаж на допълнителни накладни части – обект Н. на стойност 2800 лв. без ДДС и от 20.03.2017 г. с предмет доставка и полагане на строителни материали на обект Граве и доставка и монтаж на ВиК части на обект Граве на обща стойност от 7984.80 лв. Договорът от 01.02.2017 г. не съответства по съдържание на сключения от [фирма] с [фирма] договор № 03-2014/17.11.2014 г., както и с предмета на издадените към [фирма] фактури, поради което не се доказва твърдяната от жалбоподателя последваща доставка.

Съдът приема, че предметът на първия договор не отговаря на изискванията, установени в практиката на СЕС за наличие на реални доставки на услуги, тъй като посочената мострена осигурителна линия е изцяло неиндивидуализирана по вид и размери, което пречат за извод за конкретно договорена услуга и начина на определяне на нейната стойност.

Приложените приемо-предавателни протоколи, респ. спорните фактури, са с напълно идентичен на посочените договори предмет и не съдържат допълнителна конкретизация относно площ или вид на мострената осигурителна линия, вложени човекочасове при изпълнение на услугата или друг признак, по който може да се определи нейната стойност. Както при първия доставчик в ППП не е посочено физическото лице с три имена и длъжност, което е подписало протокола от името на подизпълнителя. Съвкупната преценка на тези обстоятелства разколебава наличието на реално осъществени строителни услуги и навежда на документално оформление на правоотношенията по съображения, изложени при предходния доставчик, които не следва да се преповтарят.

Договорите с предмет стоки (доставка и монтаж на накладни части, строителни материали и ВиК части) са в противоречие с изразената от жалбоподателя теза във възражението му по реда на чл.117, ал.5 ДОПК, че значителна част от материалите са доставяни лично от него на строителните обекти. Това се установява и от показанията на свидетеля В. П. Д., че 95 % от материалите на обекта Граве са доставяни от [фирма]. Частите са изцяло неиндивидуализирани, поради което не може да се приеме, че търговец с основен предмет на дейност в строителството реално и получил по тях конкретен вид стока и действително е договорил нейната цена.

Налице са отделни несъответствия, които допълнително разколебават извод за реалност на правоотношенията, напр. спорната фактура № 76/07.04.2017 г. и протокол към нея от 01.04.2017 г. не отговарят по съдържание на договора от 20.03.2017 г., в който не са посочени конкретен вид и количество строителни материали, изцяло неконкретизирани са видът и

количеството на ВиК частите.

От съпоставителната таблица – приложение № 13 към допълнителното заключение на ССЕ се установява, че не може да се направи категорична привръзка между предмета на спорните фактури и тези, издадени от [фирма] към неговите възложители. Предметът на фактурите, издадени към възложителя Граве, са основно за авансово и окончателно плащане, което не осигурява привръзката с предмета на спорните фактури, които са за строителни дейности, различни от фактурираните към Граве.

С възложителя [фирма] жалбоподателят е сключил договор № 0018/ЛХ МС-2016-1 от 24.04.2017 г. с предмет доставка, монтаж и сертифициране на системи за предпазване от падане, производство на Ф. Л. и Л. Англия, вкл. пълен комплект от необходимата техническа документация, сертификати и документи. За разлика от липсата на конкретика в документите с поддоставчика [фирма], в договора с възложителя и приемо-предавателните протоколи с него от 27.07.2017 г. и 29.09.2018 г. подробно са описани доставените елементи на системите. Към тях [фирма] е предоставило сертификат и описание на обезопасителната система /л.227 и 232 от Приложение – син класьор/. Идентично на предходните доставчици се налага извод, че жалбоподателят е използвал знанието си за предмета на договора с възложителя [фирма], за да създаде документация с подизпълнителя си с предмет „монтаж на осигурителни системи“, без наличието на реално изпълнена от подизпълнителя строителна услуга.

Въз основа на изложеното съдът приема, че се касае единствено за документално оформление на правоотношенията, на които не съответстват реални стопански операции по съображения, идентични с първия доставчик, които не следва да се преповтарят.

Липсата на реална икономическа дейност при доставчика, респ. невъзможността да се изпълни строителна услуга, се потвърждава от установените в хода на ревизията обстоятелства. При ревизията е установено, че за периодите на издаване на фактурите през м.02 и м.04.2017 г. доставчикът не разполага с назначени на трудов договор лица, няма декларирани граждански договори, няма данни за притежавани търговски обекти, недвижими имоти и МПС, няма подадена ГДД за чл.92 ЗКПО за 2017 г., не е имало осигурявани лица през 2017 г. и не са налице данни на подизпълнители на услугата. Дружеството е маркирано като такова с рисково поведение, служебно deregистрирано от 31.07.2017 г.

За данъчните периоди на издаване на фактурите, м.02 и м.04.2017 г. [фирма] е отразило в дневниците си за покупки фактури за услуги от [фирма] – също дружество с рисково поведение, служебно deregистрирано по ЗДДС, което през 2017 г. няма осигурени лица и лица наети по трудово правоотношение.

Съвкупната преценка на всички горепосочени факти и обстоятелства – неконкретизирано договаряне и приемане на резултата от изпълнението, липса на данни за физическите лица, които са подписали документите от името на подизпълнителя, несъответствието с документите към възложителя и пълната липса на данни за осъществявана от доставчика реална икономическа дейност, навеждат на категоричен и несъмнен извод за липса на реални доставки като материалноправно изискване за признаване на правото на приспадане на ДК.

15. Относно отказано право на ДК по 5 фактури, издадени от [фирма] с общо начислен ДДС в размер на 15 426,00 лв.

По идентичен начин с първия доставчик жалбоподателят е сключил с поддоставчика си договори за изработка с идентично съдържание: от 01.08.2017 г. с предмет шпакловка и корекции по стени и тавани на сграда Граве-С. 1250 кв.м. и 7500 кв.м. боядисване на стени и тавани на същия обект, при цена от 5000 лв. за шпакловката и 21 000 лв. за боядисването; от 01.09.2017 г. с предмет доставка на строителни материали на обект Граве на стойност 1500 лв. и бутане на стени и изхвърляне на отпадъци на стойност 6430 лв.; от 15.09.2017 г. с предмет доставка на строителни материали на обект Ж. Идеален дом на стойност 770 лв. и изграждане на коминни тела и измазване на стойност 7430 лв. и от 01.10.2017 г. с предмет *ремонтни дейности по преустройство на етажи 4, 6, 7 и 8 на обект Граве според оферта при*

авансово плащане от 22 000 лв. и окончателно плащане от 13 000 лв., общо 35 000 лв. Оферта не е представена.

Приложените приемо-предавателни протоколи, респ. спорните фактури, са с напълно идентичен на договорите предмет и не съдържат допълнителна конкретизация относно площ, брой, човекочасове или друг признак, по който може да се определи как е формирана стойността на услугата. Както при първия доставчик ППП не съдържат подпис на възложител, не е посочено физическото лице с три имена и длъжност, което е подписало протокола от името на подизпълнителя.

В допълнително представените от жалбоподателя в о.с.з. на 03.07.2019 г. писмени доказателства се съдържа ППП № 1/18.08.2017 г., № 2 от 03.09.2017 г. и № 1 от 30.09.2017 г., с възложител [фирма], изпълнител [фирма] и подизпълнител [фирма], които са подписани за възложителя и изпълнителя, но не съдържат подпис на подизпълнителя. Това потвърждава извода, че строителните услуги към Граве не са изпълнени с помощта на подизпълнител.

Следва да се отбележи, че извън първия договор от 01.08.2017 г. предметът на останалите договори е изцяло неконкретизиран – не е ясно какви строителни материали ще се доставят и как е формирана тяхната стойност. Изцяло неконкретизирани са и ремонтните дейности по преустройство на етажи 4, 6, 7 и 8 на обект Граве. По изложените съображения съдът намира, че както спорните фактури, така и придружаващите ги документи – договори и приемо-предавателни протоколи, не съдържат достатъчно индивидуализиращи данни, относими към предмета на конкретната услуга или конкретна стока, респ. резултатът от изпълнението и начина на неговото предаване – от кои физически лица е изпълнена услугата, къде и между кои физически лица е осъществено приемо-предаване.

Договорите с предмет стоки са в противоречие с изразената от жалбоподателя тези във възражението му по реда на чл.117, ал.5 ДОПК, че значителна част от материалите са предоставяни лично от него на строителните обекти. Това се установява и от показанията на свидетеля В. П. Д. и св.А., че 95 % от материалите на обекта Граве са доставяни от [фирма]. Въз основа на изложеното съдът приема, че се касае единствено за документално оформление на правоотношенията, на които не съответстват реални стопански операции по съображения, идентични с първия доставчик, които не следва да се преповтарят.

От съпоставителната таблица – приложение № 13 към допълнителното заключение на ССЕ се установява, че не може да се направи категорична привръзка между предмета на спорните фактури и тези, издадени от [фирма] към неговите възложители. Предметът на фактурите, издадени към възложителя Граве, са основно за авансово и окончателно плащане, което не осигурява привръзката с предмета на спорните фактури, които са за строителни дейности, различни от фактурираните към Граве.

С възложителя „Ж. Желан дом“ жалбоподателят е сключил договор от 10.05.2017 г. с предмет изграждане на коминни тела по проект и предписание на надзора на сградата, цялостна преработка на три броя тераси, на обща стойност 31 727.98 лв., като видът, количеството, единична и обща стойност са конкретизирани в Приложение №1 към договора. С анекс от 15.06.2017 г. е договорена преработка на ВиК и електроинсталация, демонтаж и извозване на дограма. С анекс от 22.06.2017 г. е договорено обличане на комин с гипсокартон и обзидане на ПВЦ тръба. Към възложителя е издадена фактура № 344 от 17.07.2017 г. с предмет окончателно плащане по договор (вкл.последния анекс от 22.06.2017 г.), докато жалбоподателят е сключил с [фирма] договор от 15.09.2017 г. и фактура към него № 84/18.09.2017 г. Тези разминавания във времето разколебават извод, че изпълнението на услугата е осъществено чрез този подизпълнител.

Към молба от 14.02.2020 г. жалбоподателят е приложил чертежи и описание на конкретни дейности – СМР, които е следвало да се извършат на Ж. Желан дом, както и акт обр.19 от 20.07.2017 г., в който подробно са описани изпълнените на обекта СМР. Въпреки, че жалбоподателят е разполагал с подробни данни за този строителен обект, те не са пренесени в отношенията му със спорните доставчици, за което не е имало пречка, ако същите са реални.

Дължим е извод единствено за документално оформление на правоотношенията с тях.

Липсата на реална икономическа дейност при доставчика, респ. невъзможността да се изпълни строителна услуга, се потвърждава от установените в хода на ревизията обстоятелства. При ревизията е установено, че доставчикът не разполага с назначени на трудов договор лица, няма деклариранни граждански договори, няма данни за притежавани търговски обекти, недвижими имоти и МПС, няма подадена ГДД за чл.92 ЗКПО за 2017 г., не е имало осигурявани лица през 2017 г. и не са налице данни на подизпълнители на услугата. Дружеството е маркирано като такова с рисково поведение, служебно deregистрирано от 01.03.2018 г. и има задължения в големи размери.

За данъчните периоди на издаване на фактурите, м.08, м.09., л.10 и м.11.2017 г. [фирма] е отразило в дневниците си за покупки фактури за услуги от [фирма] и [фирма] – също дружества с рисково поведение, служебно deregистрирани по ЗДДС, които през 2017 г. нямат осигурени лица и лица наети по трудово правоотношение.

Съвкупната преценка на всички горепосочени факти и обстоятелства – неконкретизирано договаряне и приемане на резултата от изпълнението, липса на данни за физическите лица, които са подписали документите от името на подизпълнителя, несъответствието с документите към възложителя и пълната липса на данни за осъществявана от доставчика реална икономическа дейност, навеждат на категоричен и несъмнен извод за липса на реални доставки като материалноправно изискване за признаване на правото на приспадане на ДК.

По изложените съображения и на основание чл.160, ал.1 ДОПК оспорването следва да бъде отхвърлено изцяло.

При този изход на спора и на основание чл.161, ал.1 ДОПК на ответника се дължи юрисконсултско възнаграждение съобразно обжалвания интерес общо в размер на **110 481.04 лв.** в размер на 3739.62 лв. на основание чл.8, ал.1, вр. чл.7, ал.2, т.5 от Наредба № 1/2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Водим от горното АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД – С. град, I-во отделение, 69-и състав

Р Е Ш Е Н И Е :

ОТХВЪРЛЯ ИЗЦЯЛО жалбата на [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес за кореспонденция [населено място],[жк], [жилищен адрес] чрез управителя Д. Д., срещу Ревизионен акт № Р-22221118001352-091-001 от 15.11.2018 г., издаден от органи по приходите при ТД на НАП С., в частта, потвърдена с Решение № 377 от 01.03.2019 г. на директора на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ [населено място], относно установени задължения по Закона за данъка върху добавената стойност за данъчни периоди: от м.04 до м.08 и от м.10. до м.12.2014 г., от м.02 до м.10.2015 г., м.06.2016 г., от м.12.2016 г. до м.04.2017 г. и от м.08.2017 г. до м.12.2017 г., в размер на **88 587.80 лв. главница и 21 893.24 лв. лихва за забава или общо в размер на 110 481.04 лв.**

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес за кореспонденция [населено място],[жк], [жилищен адрес] да заплати на Дирекция “Обжалване и управление на изпълнението” при ЦУ на НАП [населено място], на основание **чл.161, ал.1 ДОПК** юрисконсултско възнаграждение в размер на **3739.62 лв.**

Решението може да се обжалва в 14 дневен срок от съобщението до страните за постановяването му с касационна жалба пред ВАС на РБ.

СЪДИЯ: